JÄNIS

NUORKULTTUURI RY. SOMERO

n:o 1 /1980

© KANI-PRODUCTION / JÖDE

HINTA: 4,- mk

SUURI ŠOVINISMINUMERO

V. Hyppä -79

Tässä numerossa

SISÄLLYS 1/1980

Sivu:

1. Kansi
2. Sisällysluettelp
4. Poikamies,
9. Jyrgä kirjoittaa
16. Keittiömestarin erikoinen
17. Filosofiaa
19. Kuukauden taiteilija,
21. Nikisnurkka
22. Kuukauden näytelmä
31. Yleisökilpa
32. Jänistelyä
34. Jatkokertomus
36. MIÄHET 39. DASEAA

Viimeinen lehti

Päätoimittaja
Jari Söderström

Julkaisee
Nuorkulttuuri ry.
Vähä-Hämeenkatu 9 B 35
20500 TURKU 50

PÄÄTOIMITTAJU

LEIKKEHÄ

Arvoisat lukijat.

Luette parhaillaan Jänis-lehden suurta šovinisminumeroa. Jo pitkään onkin suomalainen mies kaivannut valoa tähän naisvallan haalistamaan synkkään todellisuuteen. Tässä sitä tulee. Me kuljemme soihtuna läpi feminismin saastuttaman synkeän yön. Me esittelemme miesasia-aatteen todelliset puolustajat ja paljastamme vääräuskoisten feminismin harahauttamien "maskulinisten" petolliset ajatukset. Me tuomme eteenne puhtaimman šovinismin parhaat saavutukset kautta aikojen. Me julkaisemme ainoana Suomessa ja Pohjois-maissa matkakertomuksen ajoilta, jolloin patriarkaalisuus loi valoaan kaiken kansan päälle. Me emme unohda myöskään ilmiötä mimeltä perheväkivalta.

Mutta se siitä. Lehden voitte lukea ilman selittelyjäkin. Tärkeää asiaa sen sijaan on tämä:

Kun me alotimme Järis-lehden, ei juuri muita pienlehtiä Suomessa ollut ja jos olikin, ne eivät olleet suosiossa kansa syvien rivien taholla. Me aloitimme toimintamme vuonna 1973, jolloin kukaan ei ollut kuullutkaan Hilseestä, Kompostista tai Turun Sanomista. Me olimme ensimmäiset ihmiset Maan päällä.

Nyt on tilanne toinen. Toinen, toistaan hulvattomampia, typerämpiä, tyhjänpäiväsempiä lehtiä syntyy kuin pyy pivon edellä. Jokainen haluaa tehdä oman lehden.

Me haluamme edelleenkin olla suunnan näyttäjiä. Me lopetamme lehtemme julkaisemisen tähän ja kehoitamme muitakin tekemään samoin. Apatia on päivä sana. Sitä me kannatamme.

Sotaan apatian puolesta.

Päätoimittaja.

OIKAISU

Joudumme valitettavasti luppumaan suuren ja kauan kaivatun Sovinismimuneron julkaisemisesta asiaa hoitaneen erikoistoimittajamme jouduttua 11.11.1979 klo 01 ja 02 välisenä aikana Turussa Puolalankadun ja Rauhankadun kulmassa n. 120 kilometriä tunnissa liikkuneen käsilaukun ruhjomaksi. Uhrin tila on vakava.

Valitamme tapahtunutta.

Toimitus.

MIES

JÄNIS-NOVELLI BY WHOEVER

Avaan silmäni ja suljen ne. Toivon, että voisin nukkua, mutta armottomat kuparisepät kilkutelevat kallossani, eikä nukkumisesta tule mitään. Katselen ruskeanharmaata, likaista kattoa yläpuolellani, jonka tunnistan kämppäni osaksi. Yritän kelata ajatuksiani taaksepäin eilisiltaan, mutta aluksi tuntuu, ettei ajattelusta tule mitään. Mietteet kiepuvat ympäri päätä, eikä mistään saa kiin-

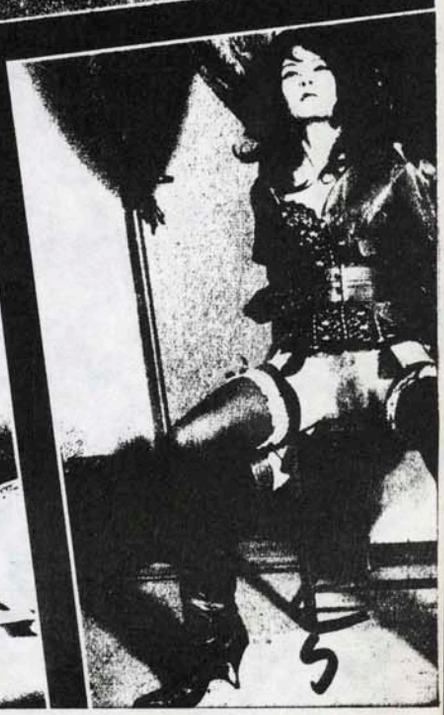

ni. Pitkän pohnistelun jälkeen alkaa hämärä muistikuva palautua mieleen edellisillasta. Kuva on epäselvä, mutta hitaasti se selvenee ja alkaa yksityiskohtiakin tulemaan mieleen.
Olin taas kerran ryypännyt Masan kanssa pään täyteen Kaijakassa. Eilissä-päivin oli ollut tili raksalla, jonne olimme tehneet "hätälaskun", koska muutakaan hommaa ei oltu keksitty. Ilmeisesti puolet tilistä oli tupiloitunut illanmittaan, ellei kaikki.
Tuijottelen edelleen kattoon, vähän katkerin mielin. Ajatusmaailmaani alkaa vaivaamaan jokin juttu, mitä en pysty ratkaisemaan.
Käännän hitaasti päätäni ja alan vivuta istumaan. Pääni painaa tuhat kiloa, ainakin tuntuu siltä. Istun selkä kumarassa sängyn laidalla, päätäsärkee ja kissanpaska maistuu suussa. Vituttaa!
Hiivin hitaasti keittiöön, tiskipöytä on täynnä enemmän tai vähemmän likaisia juomalaseja ja muita astioita. Katselen toivekkaana jääkaappia, että sieltä löytyisi jotain suolaista ja hieman krapulalääkettä, vaikkei muuta kuin yksi "keskipöhlö" pullo. Pettymys oli karvas, kaappi oli tyhjä, ellei huomioida yhtä humehtunutta limpun kannikasta alahyllyllä. Pieni toivonkipinä herää, avaan pakastelokeron. Kipinä sammui nähdessäni tyhjän huurteisen lokeron.
Hiivin "vesikraanalle", lasken kylmää vettä ja otan yhden lilaisen lasin, jonka hätäisesti huuhtelen, minkä jälkeen täytän sen ja juon pois. Toistan saman tempun ja kloorin makuinen, "taskulämmin" vesi maistuu erittäin hyvältä.

Vilaisen kelloa ranteessani, vähän yli kahdeksan. Mietin, että sitä vois lähteä kylälle kaljalle, jos vain löytyy vielä pääomaa. Tarkistan rahavarani, jota näytti vielä olevan. Vesi, tai se, että tiesin kuppiloiden olevan auki, piristi kummasti oloani.
Käyn katselemassa kämppäkaverini, Masan vointia viereisessä huoneessa. Kaveri herää oven aukaisuun. Hän avaa varovasti silmänsä ja vilkuilee ympärilleen kuin varmistuakseen olinpaikastaan. Hitaasti poika kohottautuu istumaan ja huomaa minut.
- Mitä kello on? hän mumisee, unen pöpperössä.
- Pualyheksän paikkeil, vastaan ja siirryn huoneen puolelle.
Masa pyytää, että hakisin vettä tai paremminkin viinaa, jos vain jostain löytyy.
Murahdan, mennessäni keittiöön:
- Viinaa ei oo, ja jos olis aamul ollukki ni ei olis enää.
Parilla vesilasillisella on sama vaikutus kaveriinikin kuin minuunkin, elämä alkaa osoittaa merkkejään. Masa menee vessaan, jolloin huomaan, että minullakin keskeltä mulkkua kusettaa. Käyn pojan jälkeen vessassa ja huutelen tarpeita tehdessäni: - Lähetäänks kaljalle.
Masa on heti juonessa mukana ja vartin päästä ollaan jo pitkällä eli odotamme bussipysäkillä kaupunkiinpäin menevää dösää.
Silloin välähti, asia joka oli painanut mieltäni pitkin aamua: Olin jonkun naaraspuolisen eläjän kanssa tehnyt trehvit kahdeksitoista päivällä Emmauksen kulmalle. Ajatukset alkavat rullata mielikuvaa naisesta, mutta heikolla menestyksellä. Joku vanhemmanpuolinen kypsä nainen se oli ollut, mutta paljoa muuta en muistakkaan.
Kaljalla istuessamme alkaa Masa kyselemään illan tapahtumia:
- Mitäs se ehtos, niinko tapahtui, ko ei tullut tarkasti painettua mieleen?
- Älä sie ukko suotta kysele, mul ei ole tietoo. Viinaa juotiin ilmeisesti vähäsen, vastaan naurahtaen, jos sitä irvistystä

nauruksi voi sanoa.
Siinä me Kaijakassa taas lipitettiin kaljaa, ja mietin minkänäköinen peli olis'illalla ollut kysymyksessä: Olisiko se sanonut, että sillä on punainen Amantsoni, tai jotain muuta? Pudistelen hitaasti, mietteissäni päätäni.
- Mitä sä mietit, kysyi Masa joka oli seuranut ilmeitäni.
- Funtsin vaan, minkä näköinen peli se ol, jonka eile löysi,

vastasin nostaen katseeni lasista pöytäkumppaniini.
- Jaa juuh, sullahan oli joku akkaki siäl, tai paremminki tääl. Eik se ol komee likka? puheli Masa jonka muisti hieman parani auttaessani häntä.
- No - joo, en tiiä hänen komeudestaan, ko en muista minkä näköine se ol. Meil pitäis ol täräykset tänään kaheltois Emmauksen kulmil, vastasin.
- Toivotaan et se tuntee sun, jos sä menet sinne.
- Toivossa on hyvä elää, sanoi lapamatokin ja jatkoi Topissa elämistään, vastasin puolittain itsekseni.
Aloimme taas lipittämään kaljaa, omiin ajatuksiin vaipuneina. Hetken päästä alkoi kuulua eteisestä rehevää naisen naurua, käännyimme katsomaan ovelle. Minuutin ehkä parin päästä ravintolan puolelle vyöryi, siis

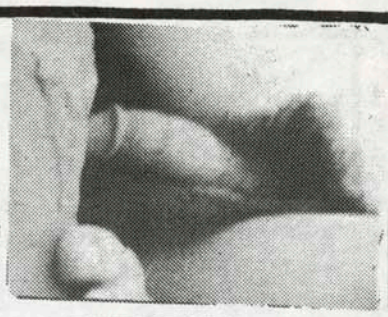

suorastaan vyöryi, erittäin tukeva nainen, jota sanottiin Namuksi. Namu oli niin sanottuja ilotyttöjä, jotka toimivat kadulla tai kakkosluokan kapakoissa. Nainen oli alta kolmenkymmenen,mutta runsas alkoholin käyttö oli pöhöttänyt hänen muotonsa olemattomiin. Kulkiessaan farmareissa, tennistossuissaan ja likaisen haalistuneessa T-paidassaan meidän ohi, hän nyökkäsi hieman tervehdykseksi, johon vastasimme.
Masa katseli naisen perään, tämän istuessa muutamaa pöytää kauemmas, joidenkin vanhempien miesten pöytään.
- On siinä osuva nimi tuo Namu, sanoi Masa mietteliäänä, ikään kuin maistellen nimeä.
- Joh, oikea kompiainen, urahdin ja jatkoin: - Pöydä all mahtu seisoma, muttei makkama.
- Katoha sie, se on kuin päärynä täält takaapäin, sanoi Masa katsellen edelleen naisen selkää.
Vilaisen käskettyyn suuntaan ja

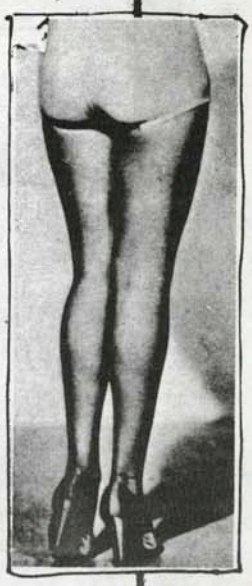

otin siivut kaljastani ennen kuin virkkasin: - Sillä on varmasti vankka perä?
- Niinpä-niin, sanoi kaverini. Jatkoimme istumista ja puhumista tyhjänpäiväisistä asioista, puolille päiville asti, jolloin kumosin kuudennen pullon kurkkuuni ja sanoin lähteväni rehveilleni.
- Piä hauskaa, huikkasi Masa perään.
Tilasin taksin portsarilta ja menin sillä Itsenäisyydenkadun päähän. Kävelin pääriipuksissa pitkin Hämeentietä edestakaisin, kunnes se tuli kuin tulikin, punainen Volvo kadun reunalle ja törähytti pikkasen torveaan. Hyppäsin kärryyn ja tavanomaisten hei-sanojen jälkeen aloin tarkailemaan seuralaistani, tämän sovittaessaan autoaan liikenteen mukaan. Vajaa kolmenkymmenen ikäinen hyvin säilynyt, tummatukkainen, varakkaantuntuinen eläjähän se, tuumin mielessäni. Puhuimme yhtä-sun-toista ja myönsin senkin, etten kovinkaan tarkasti muista ensitapaamistamme, johon nainen vastasi, ettei sitä ihmettelekkään siinä kunnossa olin ollut. Kävimme Leivonpesässä kahvilla ja minäkin join vain kahvit, jonka jälkeen ihailimme Särkännientä kävellen pitkin puistoa ja keskustellen henkeviä. Samalla sain kuulla seuralaisen nimenkin, Sirpa, jonka olin varmaan ennenkin kuullut, mutten vain muistanut sitä. Kellon näyttäessä kuutta illalla ehdotin vienosti, että mentäisiin meille kahville, johon Sirpa suostui. Keittelin kahvit ja löysin jostain kaapinperältä muutaman korpunkin, joita syötin rakkaalle seuralaiselleni.

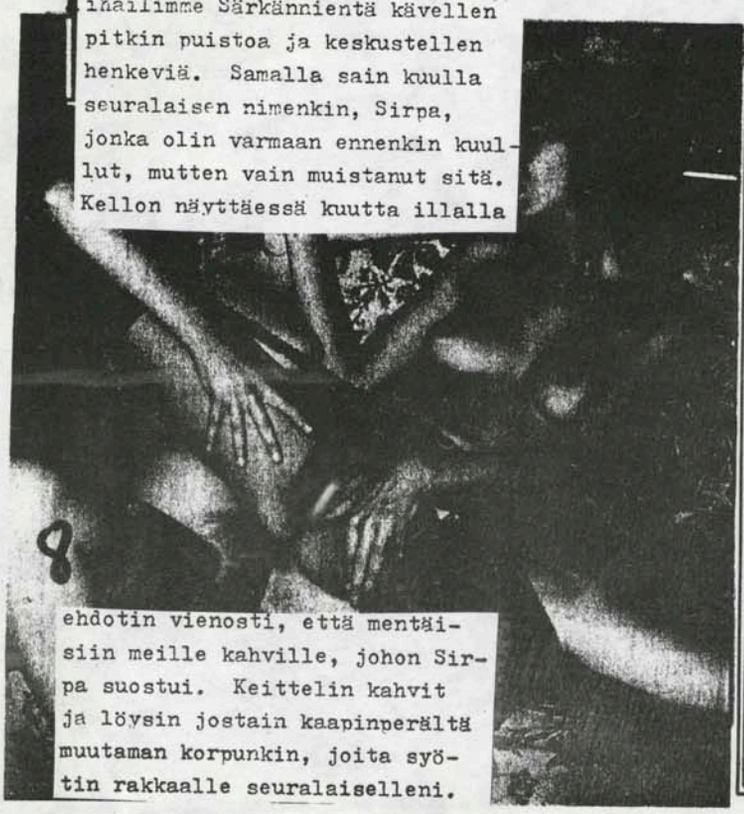

- Teill on tainnut olla illalla pienet juhlat tai sä et viitti tiskata astioit, sanoi Sirpa havaittuaan tiskipöydän sotkun.
- Mä luulen, ett kumpainenkin on syynä tähän sotkuun, vastasin.
Kahvit juotuamme Sirpa tistkasi hyvää hyvyyttään, minun suosiollisella avustuksella.
Siinä kului ilta televisiota ja toisiamme katsellessa ja illemmalla kävimme Kultaisessa Ilveksessä juhlimassa ja syömässä. Sirpa vietti yön meillä ja seuraavan päivänkin.
Viikonloppu meni naisen kanssa leikkiessä ja viinaa lipittäessä. Maanantai-aamuna herätessäni kello kuusi, oli Sirpa häipynyt ja minulle oli jätetty ainoastaan armoton krapula. Laiha lohdutus oli sekin, että Masan olo ei ollut paljoakaan parempi. Aamulla sai taas kotata tilinsä, että eläisi pariviikkoa.
Näin päättyi eräs tavanomainen poikamiehen viikonvaihde perseaukisena ja krapulaisena, joita tulee olemaa ja joita on ollut tavallisilla siirtotyöläisnuorilla.
Ne Poikamiehet!

JYRGÄ KIRJOITTAA TAAS JOTAIN HYVÄÄ JA VAIKEASTI SULAVAA:

Hyvä nuorkulttuuriyhdistys!

Kun tilasin kiitoon sisältöä alakulttuuri, niin ajatuksen mukana juli R.C. Karppisen teoksesta että sano, kiinteälle tai solletin pöriksen tämäkäälle, että mitä VIITUSSA se jänis oikein vilpoy. Omasta puolesani sen sama, mutta tulipa siitä sille.

Lähetän chussa neljä novellani, nimeltään
"SHAKIN $M OTHELO, NO.FEL"
"VARASTETUT LAPSET" (alaotsikko: "VISNAPUN KOSTONA")
"KUUTOKSEN HAHMOTELMA" (RIVERS OF BABYLON VILUKSELASSA)
JA "IVA VILLA, SHE & MEXICO SOMEROLLA"
(KÄÄRTESTYS UUSIMMASTA VÄRNIMPAAN, SYYS-ELOKUU 78)

Ja olen käynyt pitkän sitoullisen kansipaperin Teidän ja sanoteiden varittä ja saatan pa vielä kohista näistä kirjoituksista valokopiot ja on aalkan, jotkin tapoin näistä uitosen, että saatte todella kiittää onnenne. /Kirsta karvaasti/ Ja pistäpä vielä muutamia piirroksiakin.

SUHTAUTUKAA ASIAANKUULUVALLA KRITIIKILLÄ

Nyt on paras lopettaa ettei aika nuoren ensä itun niitä tahansa. Toivon yhteistä ottaa piirroksistakin kopion.

JÄNISTÄ ODOTELLEN SOMEROLLA 23.10. 1978

Jyrki Lehtinen
Lonvitte
31620 Pitkäjärvi

SHAKIN $M OTTELU,49 PELI

A. Karpaneva - W.Korsu

MORDVALAINEN DIPOLI

1.Rf3,-- Karpaneva avaa tyylilleen uskollisena sisilialaiseentapaan. Mitä Tekee Korsu4 1.--,h5 Häkellyttävä ja pelin historiassa harvinainen siirto,jonka kaltaista ei ole näty sitten surullisenkuuluisan Lehtinen -HHolmström ottelun(Kiiruu 1978,Ailavei nappulat kellariin) Hämmentynyt valkea vie hevosensa takaisin 2,Rg1,h5 mutta mustan voittokulku jatkuu: 3.Rh3,f5 4.Rg1,e5 5.Rh3,d5 6.Rg1, c5 7.Rh3,b5 8.Rg1,a5 MITÄ WICTIM KORSULLA ON MIELESSÄ? Karpaneva nauttii mansikkajugurttia,parapsykologi on ilmeisen hermostunut. Äärimmäisen hilpaisuuden vallitessa mestari Karpaneva tarjoaa tasapeliä,josta kamomillateetään levollisena hämmentelevä haastaja kuitenkin kieltäytyy.Hätiköity siirto 9.Ra3?,a4 10.Rf3,b4 11.c4,xc3(o.l.!!) 12.b4,xb4? 13.d4,xd4 14.e4,dxe4x 15.Rf4,xf4 16.g4,g4x! Keskeytys. Syntynyt sulkeisrintama on valkoiselle vaarallinen ja sinetöidyssä siirrossa tämä alkaakin upse riensa evakuoinnin 17.La6,xLa6 18.De2,Lc8 19.Da6,La6x! 20.Rc4,Lc4x 21.La3,a3x? 22.f3,La2x 23.h4,xh3(o.l.!!) 24.0-0-0,Le6 25.Ta1,d3 26.Td3,xf3 28.Ta1,xe3!,Upseerien evakuoinnissa valkea hätiköi liikaa ja kokee pieniä tappioita,löytää viimein aukon mustan suojauksessa ja maksaa potut pottuina: 29.Txa3,Lc8! Kaunis peräytyminen! 30.Tb3,a3 Outo suvanto,mutta varmasti silläkin on tarkoituksensa!! 31.Txc3,Le6 32.Td3, Lc8, 33.Txe3+!!!,Le6! 34.Tf3,Lc8 35.Th3x,Le6 36.Ta3x,Lc8 37.Ta8x,Rf6 38.Tb8,Lh6 39.Tc8x,0-0!! MUSTA UHRAA KUNINGATARLÄHETTINSÄ PÄÄSTÄKSEEN LINNOITUKSEEN!Linnoitus on Šakin Aja O! 40.Txd8,--. Musta torjuu shakin,Mutta MENETTÄÄ VÄLITTÖMÄSTI ROUVANSA!40.Te8! Ja valkea peräytyy 41.Td5,--,sillä lyödessään tornin tämä olisi joutunut mustan hevosen uhkaamaksi,kuten nytkin mutta negatiivinen säteily tekee tehtävänsä.Epätoivoisen painostuksen alla Korsu UHKAA OMAA HEVOSTAAN 41.--Lg7? ja räkäisesti naurava Karpaneva vie mustalta viimeisen upseerikorotusmahdollisuuden nerokkaalla vedolla 42.Th5,Te5! Korsu uhka tornia mutta menettää OMANSA välittömästi 43.Txe5,Re4 Ns. Makedonialainen falangikaan(hevoset pakoon jalinjat auki)ei näytä voivan pelastaa uhkarohkeaa haastajaa 44.Txe4,Ld4+ 45.Td4x,-- jankkela Šakkauskaan eijohda tulokseen.Sen sijaan hienoisessa painostusasemassa oleva valkea on silminnähden neuvoton ja yrittää kaivaa Upseereja jugurtti-tölkistä.Wictim Korsu raapustaa kirjallista valitusta,Ei! Pelin loppua siirretään viikolla.KESKEYTYS: Korsu menettää henkisen painostusasemansa ja on hänkin erittäin levoton. Kellon ympäri jatkuneet analyysit osoittavat mustan aseman toivottomaksi.Samoin kuin harvinaisen lyhyessä 48. pelissäkin(1.f4,e6 2.g4,Dh4+)mestari Aarno Karpaneva nkylmä harkinta on vienyt voiton Luihusta maastamuuttajasta.MUSTA LUOVUTTAA;AARNO KARPANEVA ON EDELLEEN MESTARI.

[redacted]

JUREÄ

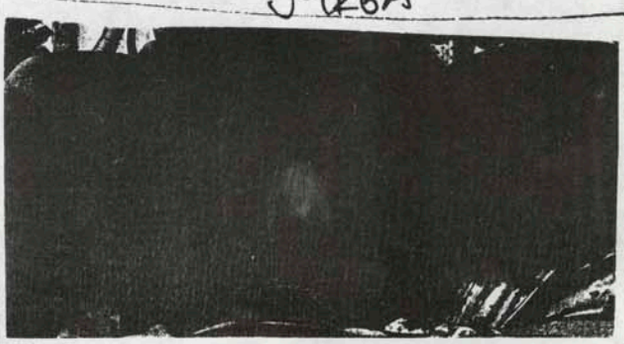

VARASTETUT LAPSET ELI VISNAPUU KOTONA.

Äiti oli tuonut somosta Visnapuun. Se oli aivan pieni taimi joka oli ostettu tai peritti saatu hankkipaita. Äiti oli vaittanut sen ensintäpäivälöri kilpailussa kolmantena tai neljänteksi palkintona. Visnapuu oli erittäisen näköinen. Se oli metrin pituinen, tavallisen muovisen pöttiin pelat-

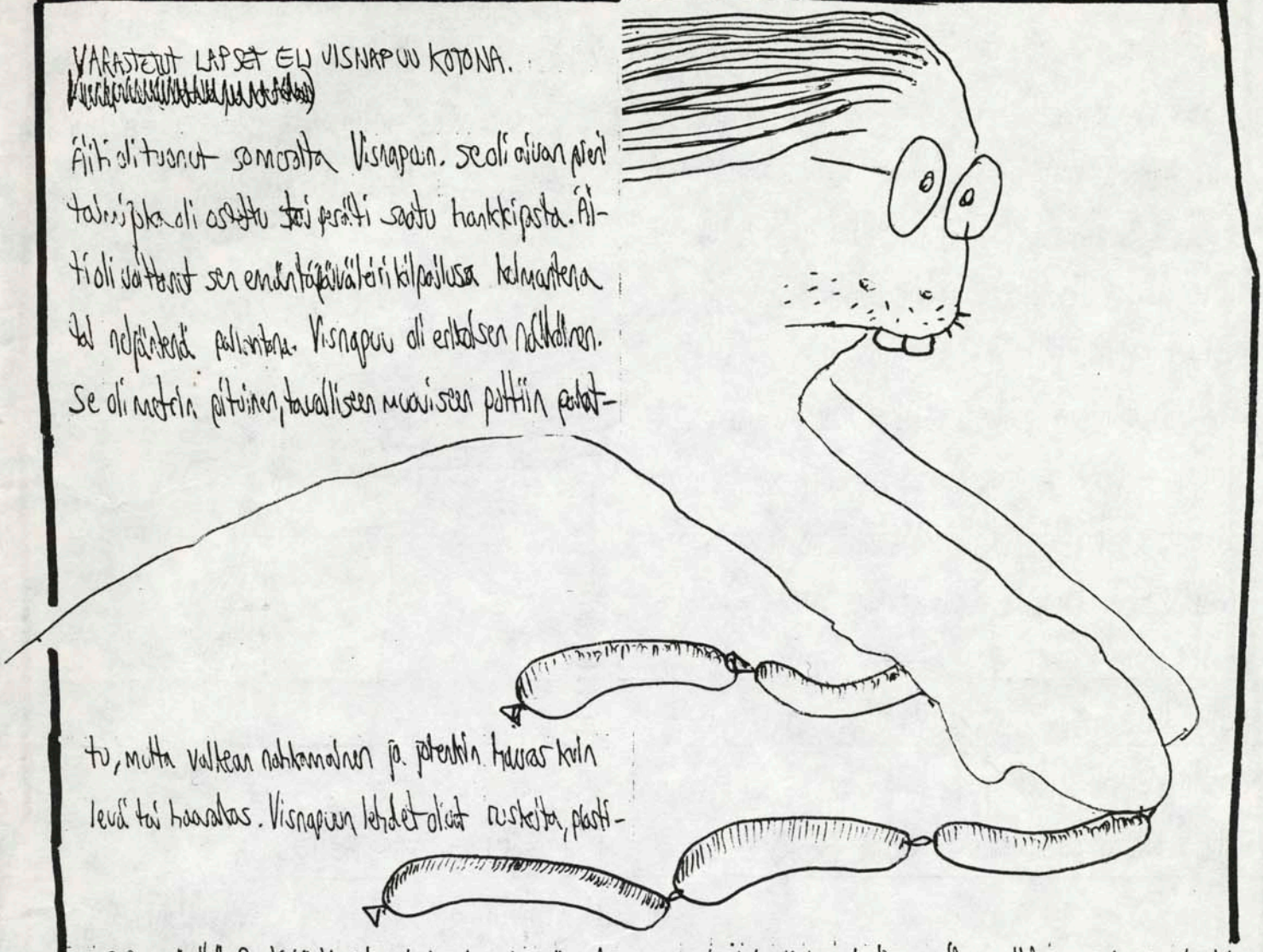

tu, mutta valtean näköinen ja. pöteritin hauras kuin leivä tai haavatas. Visnapuun lehdet olivat ruskeita, plasti-

sia ja pyöreitä. Ruoti lähti viden alapinnasta, joka oli vaaleen ruskea Yetinen ja näöltään vähän tomuovinen. Se sinisti koskettaessa ja vähisti tummaa, tahmaa pölyä. Aivan ta-vallisessa puusta oli tehtynut yksioksa pinta lähtöimme kukkarukhuun. Hankkipaasen olivat sanoset, että se lähtee pistikkaistakin hyvin alkuun, mutta ettei

täysikasvista visnapuuta ole hyvä säilyttää sisällä. Ensiksi pikkulasten ulottuvilla, sillä se on, niiden tunnettua, eräässä kukintarsa vähäeessa vaarallisen limansäpä. Niinpä nostimme ensi töikseemme tuon ruukun talvitarmoon kaktusten seuraan. Sitten isä haki lapion ja leikki sopivan kokoisen kuopan nurmikkoon lehmukseen ja pitlapon puolivälin, pla-

pyen lopuksi oli kin ainoita capsita poikkeja koko hyvin käytetyllä pitallamme. Kun aatin puista kuoppaan sain ensimmäisen vaositukseni sen ominaisuuksiin. Kuoti tuskin havaittava lipsua ällöi kun puun laksi olsaa puristui ranteeni ympäri. Ote oli teräkseinen. Kun riehtöisin itseni irti jäi muovinen ananaksin koko oikea hitta nippumaan Visnapuun eläinmeli sesti huopuusta oksasta siirtyen pienin nykäyksin nyt jo tuuheaksi suppeaksi käyneen lehdistön keskustuun. Tunsin, että puu olsi kehrännyt kissan lailla, mutta pärkytyksestä en alut siitä aivan varma. Vaikka visnapuun kehuttiin olevan ominaisen juurituhotkyöntöisen, jyrsijöiden ja myyrien häiritäpää, pelimme partaana pakuttaa sen takaisin kaupaan. Emme kui-

terkaan pöräysest eräälä lähelle. Pienet siivinäset suut näistutivat aukea kotituspaikan yläpäritä. "Olisikohan parasta soittaa hätäkipaan?" kysyivät mamma ja pappa hudestuneina. Vaitonaisena hulkoveena me narssimme sivälle korpitemme eskä kaist ja taliset pois ja tulkittuamme tissan olbeleseen. Tatakamarin pistolas oli tehnyt selvää pälkeä kaktoksista, polsta oli muistona eräät cain pari repaleista lehtelä avokunsirpaleiden kehellä. Vismaoksa roikki satunpeltessä, ja se olipa syöpyt siitten suuren loven. Hätäkipäta korottin että valituksat kulisi osattaa Eesti Plaanimapaduse Piima- Visna- ja Vaimukombinaadin tänisten pärnussa ja naurettiin lihalsesti päälle. Vielä samana iltana yksiät lihensjöpäkasiin oksat kittiin ikkunasta sisään ja pesteen oli pakko muuttaa Vilpatten taksican siksi kunnes yöpakkaset tekivät selvän

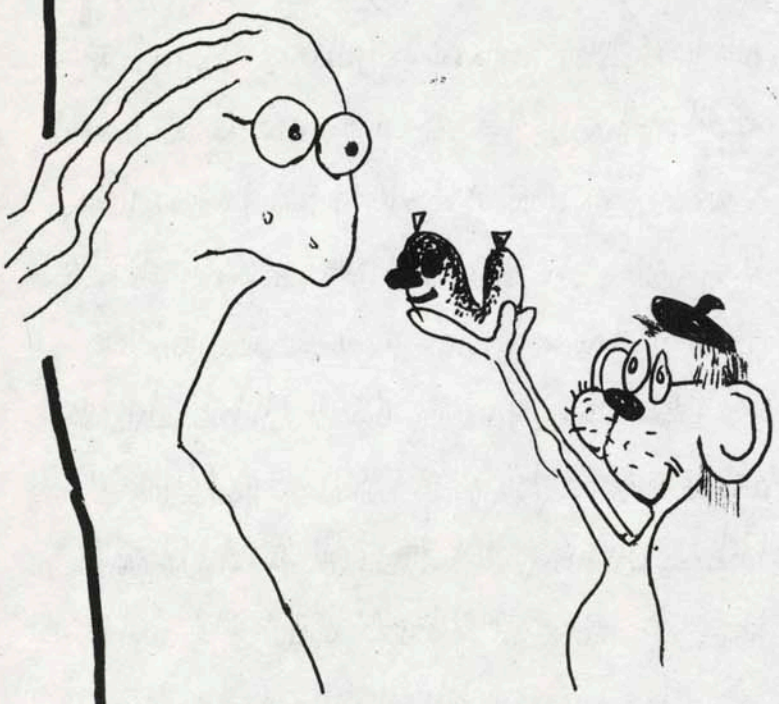

tästä paleotraapisen seutujen kuuhasta viitsauksesta. Talon päädessä kylmälleen olivat iltat kaikenkin pesityneet kyllästiin jätikanne räystäi lohduttomalla, kunnes tämän vähäkin romattamisen ne lopullisesti murskasi.

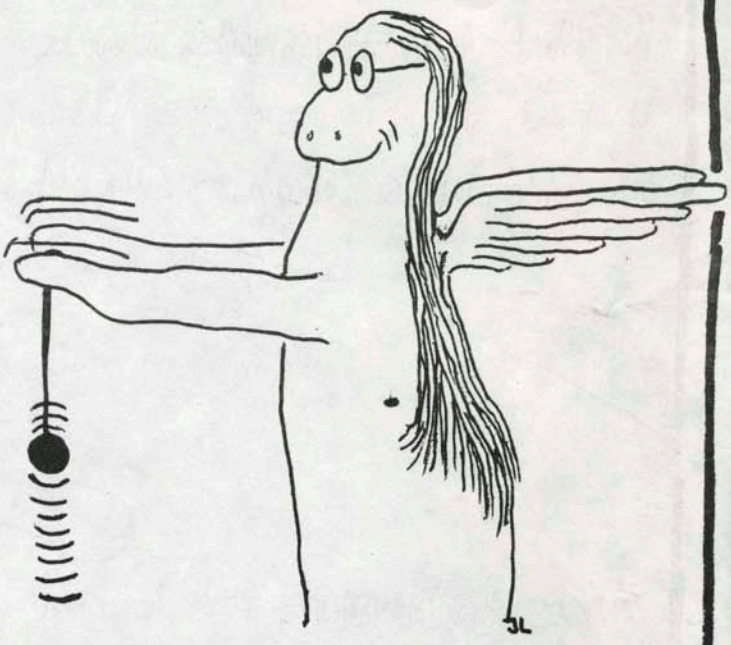

TUOTOKSEN HAHMOTELMA ELI
RIVERS OF BABYLON PALMUKAEN PELLOLLA.

"...In captivity regiering-forusste songs" laukivat pienet Boney Baabelin luona. Tiigrin Mustasta paikusta (turunläänin koski) he olivat siirtyneet eutratin, siisin pakitettuun kuurithin. Laaksa jossa he olivat olli kasteen pelesperäinen ja tulmus oli kasteuden päällä. Hejet pitkin he synteisiäätterinä ripustivat olivat rotavia ja siitoumpu muodosti vastaan suisseen tiivaakan syvän kaivissa kaupan. Joka puolella laakson nuisivat lehvät sinkiset riiset kohti platinaa hylmenpää, kunnessä vasken kaviista taivasta pitkäaurinko kuvasi voimattomia säteitään. Idässä, suomnon kohtisten kattojen luona avautui sadenkaari lähes täydeä ympyrää ja Boney M. muisti Jerusalemin muurita kaan siitä näkemästä kaasta, jota kohti hän oli taivaltanut auringosta paisplin ja alati oli hän kaasi täneä kaikennut aina Mordan tiehaaran Hermonin matkalle vuoristeja kaasten ja taivaja keskellä profeta Eliaan alttari vitäkin kuvasi. Tigris virtasi rotkonsa halki läskara tuskin ympäröivä kaikkutaraita kaunnenpanaopna. Latuvittaan, kaiden kanssa maassa, nuunien keskellä se oli kahlitsematon syvässä uomassa, mutta tässä Baabelin tasangolla olisi se säistävästaan siistien, ullnein kaduinet geltoen ja mätsin maalikkain, ellei Nebukadnessar olisi ardanut sitä pesästä. Ilempana, jossa tigris oli niuettaan Puostanopa, sitä saatoi pipa purjehtia assyrialaisella rahtaveneellä, mutta kaikkia kilahavia pidemmälle ei viitä olut

kukaan päässyt. Prikka jossa Boney muisteli jerusalemin oli kerralle kulutettu ja purtu. Welges-merkkinen Poolin oli lähdöttä lähelle hiekan leriöön ja pyöröpolit olivat epätasellisia kotteveltä näiseltä. Ne odottivat lähtömerkkiä, apitteli Boney. Jerikossa olivat kesan puhonkuiset pikkipopot vieritäneet yli aitoja. Siinä paalejä Jordaniin, ja tätä opetellessain oli Boney suresta suustaan kuolinnotta purskahtaa vapauttavaan naurun, josta häntä esti vain äkillinen villäinen Baabelin raunioiden-kylänille tarjoalle. Roska tiikkua sade piiskasi heitä ja tyttöjen veltasi kuiden mieleen: How can we sing the lord song in a strange land alkoi yksi, kun nuoriksi sytytettiin ja kotia kaikki hämärtyvään iltaan. Two years alabulinu, teggeseen viittaava virsi, eivätkä edes kaiken kituvat kuuset vainoolsitä hankittaa.

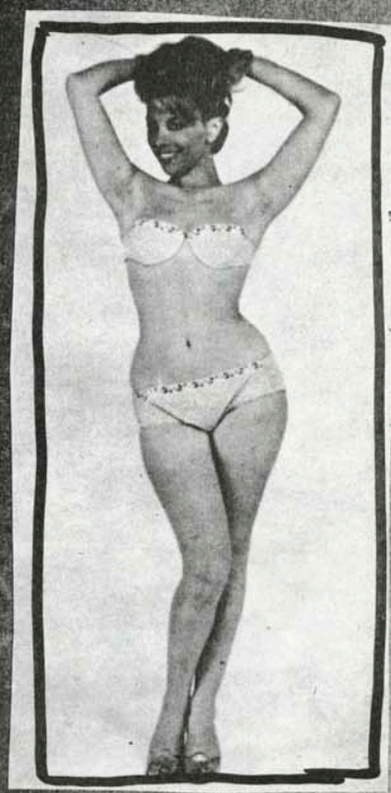

VIVA VILLA, SHE & MEXICO SOMEROLLA.

Linnun puhkomaa särkyvää rataa ratsasta jälleen Pancho Villa kaiti kirkonkylän lähetyspaikoilta kaivist sauticen: Felipe, gangsteritattoinen kasta, nousee kelläsesta bassista

kun Villa, pesän pitäjä kesartaa korskavan ratsuisa kuolbaseman kulmasta varhan kiinnaasinin ohi pitkän rupukiskitkyä katua. Villan mieleen falaa vain yksi kuku. Häneen on ehdittävä ravistakseen kaiellin ennen laivan lähtöä. Joelta kuuluu kattoraiden höyrypillin vihellys. Villa iskee käpuroivat kansällokoteja ratsaten ja sytyttää lemuavan savukkeen. Häneen kellaiset kampaana häätyvät itsetekeisen kuiskyksen,

ruikset ratsuisa vereslöväärä seltäen. Ja tajuaa: Hän on menkyt ensertkein oler siellä. Villa ittee suusta ja kiskoo nahkaisen ohjastuhnan kälkemäksi itseään. Postän ei kuiten-

kaan ehdä kaivaan. Vielä on mahdollisuus. Ehkä hän on vielä hu-
tellin baarissa jn kuunteke levyautomaatista mäliesiinkyjäänsä. Ehkä
häneen suunnitelmansa ovat muuttuneet. Villa tajuaa ajatuksensa
mielettömyyden. Laivan kahmo katsaa peri mottaan ja vain
kalsiikka vastaa hevaisen tuskaisen korskeeseen vaheneellä
kiihtymällaan. Felipe suuna tapahtuvia linja-autoasemaan
katuvilasta. Hän naurahtaa pirullisesti: Villa, vinoinen kette-
si on läheisilä. Keskiolutpullo edessään hän istua asettaan,
Catling-konekivääriä, jonka pitäinen viritettämästi pakotettu
terässä lämpenee silkasta ancasta pöydessään kohtia
repimään ihmisen litaa, tyhjä pensaatikko kaikista vaikutel-
le lattiaile. Felipe lue katsoen kiihtyneesen ihmispuk-
kaan, tyhjentää lasinsa ja astu vaisuaisina kohti itse
kuolema linja-autoaseman hyisen syleilyyn. Sarjat ~~[illegible]~~
raastaut →

yötä, Villa hurjistaa ratsua selässä ja tajuan vähitän hetkessä kaiken. Madre Mio, hän kuiskaa äänettä sanattomasta rukouksesta kaikille kirkon pyhimyksille, Johannes Paavolille ja meksikon kullle. Kiväärin viilatut kuodit repivät häiden kellean vähitmunsa kako mutan ja urhea kapaustelelija vajoaa hitaasti takaa jäiden vimeen kinni jalustimen kahdet tuen silmukkaan. Kaunis murhaaja käsittää vihdoin tehtävänsä kokonaiskirjeen ja nostaa ancon kaksi kolti itäistä taivasta. Armahda minua, Madero, älä anna sen tapahtua minulle. Meksikon valkoinen kaatti ulvirsa, armahda minua, huutaa tuo kelvoton ja vajoaa kokonaan jokaisen yhdistäjä hartéllaan pitän saatäselle kivelykselle. Pancho Villa elää ja voittajin jossain kaukana. Eräs Meksikon historian vaisimmista luvuista on vihdoin käsitettu koppaan. Villa Villa!

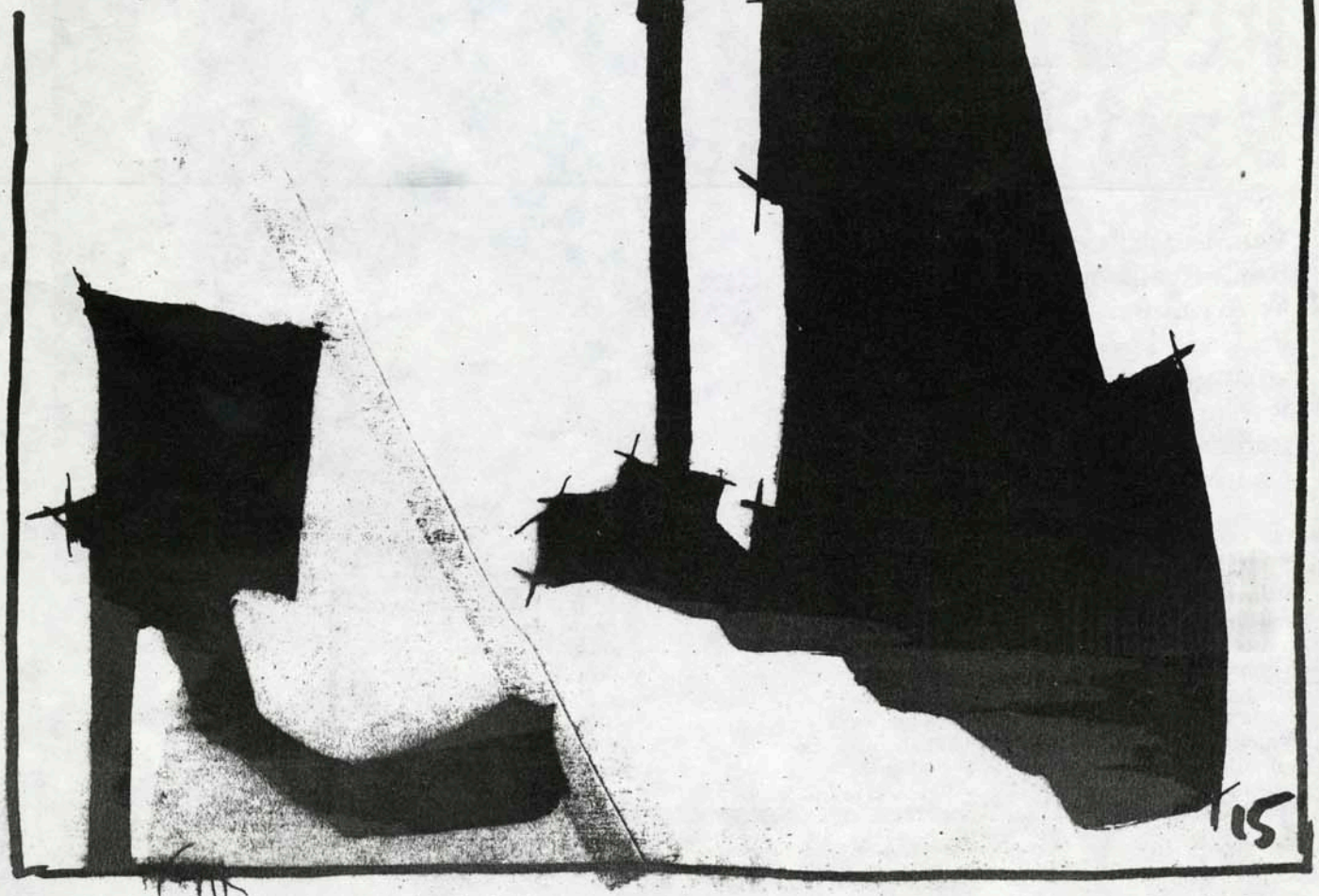

Keittiö mestarin erikoinen

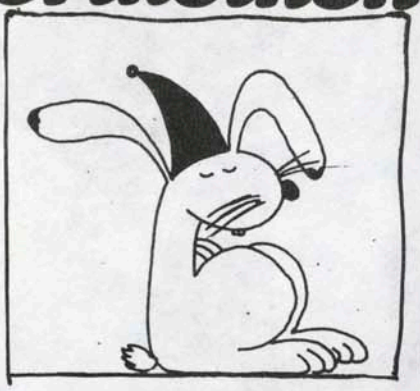

Kani sinappi-kerma-kastikkeessa

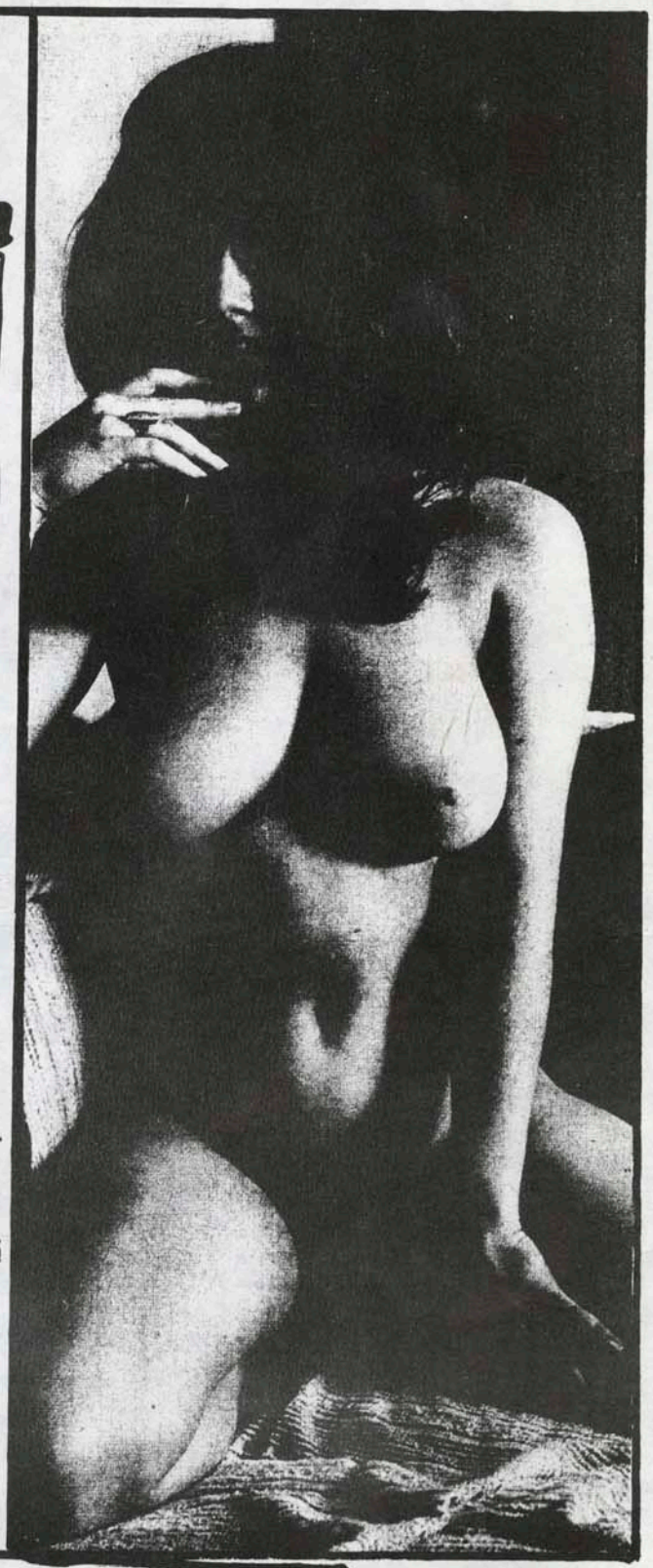

Valmista vaihteeksi miedonmakuista broilerikania maukkaassa kastikkeessa. Kani kypsyy mureaksi runsaassa tunnissa. Tarjoa lisäkkeiksi perunoita sekä tuoreista vihanneksista sekoitettua salaattia. Ruokajuomaksi olutta, kivennäisvettä tai punaviiniä (esim. Alkon n:o 425 1971 Chateau Landreau, 16,60 mk 1/1 pullo)

Näitä tarvitset neljälle:
runsaan 1 kg:n
painoinen broilerikani
2–3 porkkanaa
1/2 selleriä
1 sipuli ja/tai 2–3
valkosipulin kynttä
1 pieni tlk
haaparouskuja
n. 50 g pekonia tai
lämminsavustettua
siansivua
suolaa, mustaapippuria,
1/2 tl timjamia
1 kanaliemikuutio
2–3 dl kuivaa
valkoviiniä (esim. Soave)
tai 2–3 rkl rakunaviinietikkaa
1 nnippu persiljaa
n. 1 dl kermaa
3–4 tl vaaleata,
ranskalaista sinappia

Tee näin:

Paloittele porkkanat ja selleri pienehköiksi kuutioiksi. Hienonna sipuli ja leikkaa valkosipulin kynnet kahtia. Valuta sienet ja leikkaa ne silpuksi. Keitä pekonia 2 min runsaassa vedessä, valuta ja leikkaa se sitten kapeiksi suikaleiksi.

Anna pakastetun kanin sulaa rauhassa. Leikkaa se sitten tasakokoisiksi paloiksi. Irrota ensin raajat ja paloittele ne kahteen tai kolmeen osaan ja leikkaa sitten kani tasakokoisiksi paloiksi.

Ruskista pekoni pannulla. Lisää tarvittaessa hiukan voita tai öljyä. Pudota valkosipulin palat rasvaan ja lisää perään kanipalat. Ruskista kanipalat joka puolelta. Mausta ne sitten timjamilla, pippurilla ja varovasti suolalla.

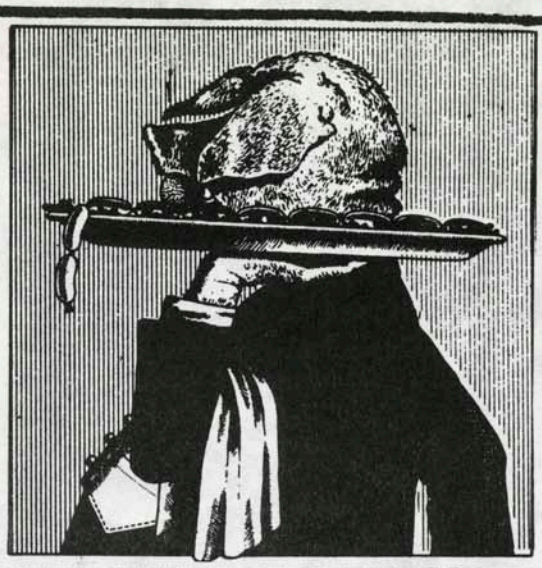

Lisää kasviskuutiot pannulle ruskistumaan. Lorauta joukkoon 2–3 dl vettä, lisää kanaliemikuutio, hienonnettu persilja sekä viini tai viinietikka ja anna ruoan hautua tunnin verran. Tarkista lihapalojen kypsyys ja pidennä aikaa tarvittaessa.

Siivilöi liemi erikseen. Nosta kanipalat ja kasvikset ryhmittäin tarjoiluvadille. Suurusta liemi kermalla ja mausta se huolellisesti sinapilla. Kuumenna ja suurusta tarvittaessa 2–3 tl:lla perunajauhoja. Kaada kastike kanipaloille.

Älköön kukaan nuoruudessaan laiminlyökö filosofiaa.

Epikuros

*

Pojat meinasivat vähä niinku Seppälä Ossijaanii ivailla. Ja tuli sitte vaimost juttuu, ni joku sit kysy yhtäkkii, et kummostas perset sil sun vaimollas o. Ossijaani sano, et mitäs se persee nii väli o ku etupuali o hyväs kunnos. Sano.

Muuti talos oli se niin sanottu alakoulu, taikka kiartokoulu se sillon oli. Sauna oli lämmitetty ja isäntä sit huamautti opettajal, et sauna on nyt sit lämmin, et sais saunaan mennä. Mut opettaja vetos siihen, et hän ei mene ensimmäiseks, kun siäl o karvast. Nypi karvat pois, sano siihe karku. Mut siit tuli nii paha juttu, et kävi oikee pappi sitä asjaa selvittämäs, ku opettaja teki semmosen kantelun et hänet on pilkattu siäl.

SOMERLAISII JUTTUI

*

Kerran mää muistan, ku tält kulmaltki, ku käytii Kaskisto lukusil, ku määki semmone poikaviikar oli, ku lukusil viäl kävi. Jaa, se oli vissii nii oltii Jusmäes niit lukusii pitämäs. Sit istuttii sii kuistil sit. Sitä sakkii oliki sit nii perhana paljo, ku Kaskisto, Suajoki, Mäyrämäki ja kaikki kylät oli siäl. Ja se oli se Vihtori Räyhämäki sillo sit ja siäl sakis ja Kaase sit kysy sitä Vihtori Räyhämäkkee, ku sil oli se harmaa hevonen, et onkos se sun harmaa tiine taas. Räyhämäki sano, nii ettei hä tiärä onkos se tiine, et kyl hä astutti, mut ettei sitä koskaan nii varma o.
Mut sit sii oli käyny nii, et Veikkola pojil oli joku semmone orhi varsa päässy karkuu ja menny sinne Kaase hevosteen kans ja Kaase sano, et olsit tuanu hevoses tänne, et tääl o tiinei joka paikas. Et meijänki on kaik tammat tiinei, mää epäile yhtä valakkaaki.

(katto kirjast, jos et tiärä mikä se valakka o.)

Oli Somerniämen rippikoulu kysymykses ja oli raamatunhistoriast läksynä hyvä paimen. Seuraaval päiväl sit, Ku Sorsavirta alko sitä kuulustelemaan nii kysy, et mitäs teilä olika läksynä. Näytti sitä Timperi Vilhoo. Sano, et no vastaappas sinä. Ei Vilho ollu sihe läksy sen verta kiinnostunu, et hän ois sitä muistanu. Nousi sentää ylös, mut vastaust ei tullu. Nii pappi meinas, et hän johtaa sen ajatukset sihe ja sano: Ajattelehan nyt, jos te olisitte lampaita ja minä olisin siinä teidän keskellänne, nii mikäs minä olisin. Pässi, sano Vilho.

Tual Pohjanmaal o harvaa asuttuu paikkakuntaa ja yks miäs ajeli polunyörän kans, nii siin oli yks talo matkan varrel ja se on sit yleinen sääntö, et jos talos o vilja-aitta, nii se on siin maatiän oja toisel pualel. Sii vilja-aita sinustal oli semmone vanhemma puoleine naine, se oli vaa seisovaltas vähä jalat haja-asennos ja piteli hammettas kiine ja järjesteli asioitas. Sit ku tää asia oli järjestykses, nii se päästi oikee semmose raikuvan paukauksen. Hän kysy, et onks siin jottaa taikaa, et paukaus tulee kohta sen vetenheiton jälkee. Sillo mamma vähä niinku loukkaantus ja sano et: Jaa, poika, kyl sun kelpaa suutas soittaa, sää saat rapistamal vehkees kuivaks, mut hänen täytyy puhaltaat.

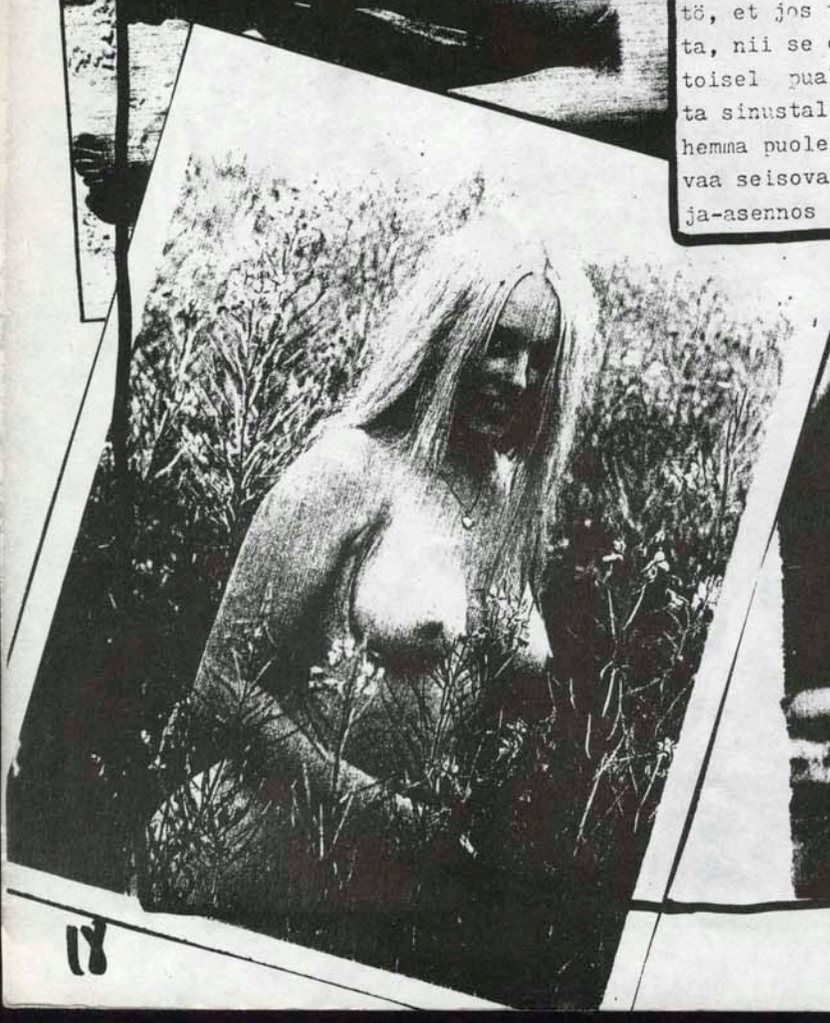

KUUKAUDEN
TAITEILIJA:
TAPIO
OLAVIA
MAMIA
KÄÄMÄ
Vinder
FOLIO PRODUCTS
24 Packs

T.O. MAMIA:

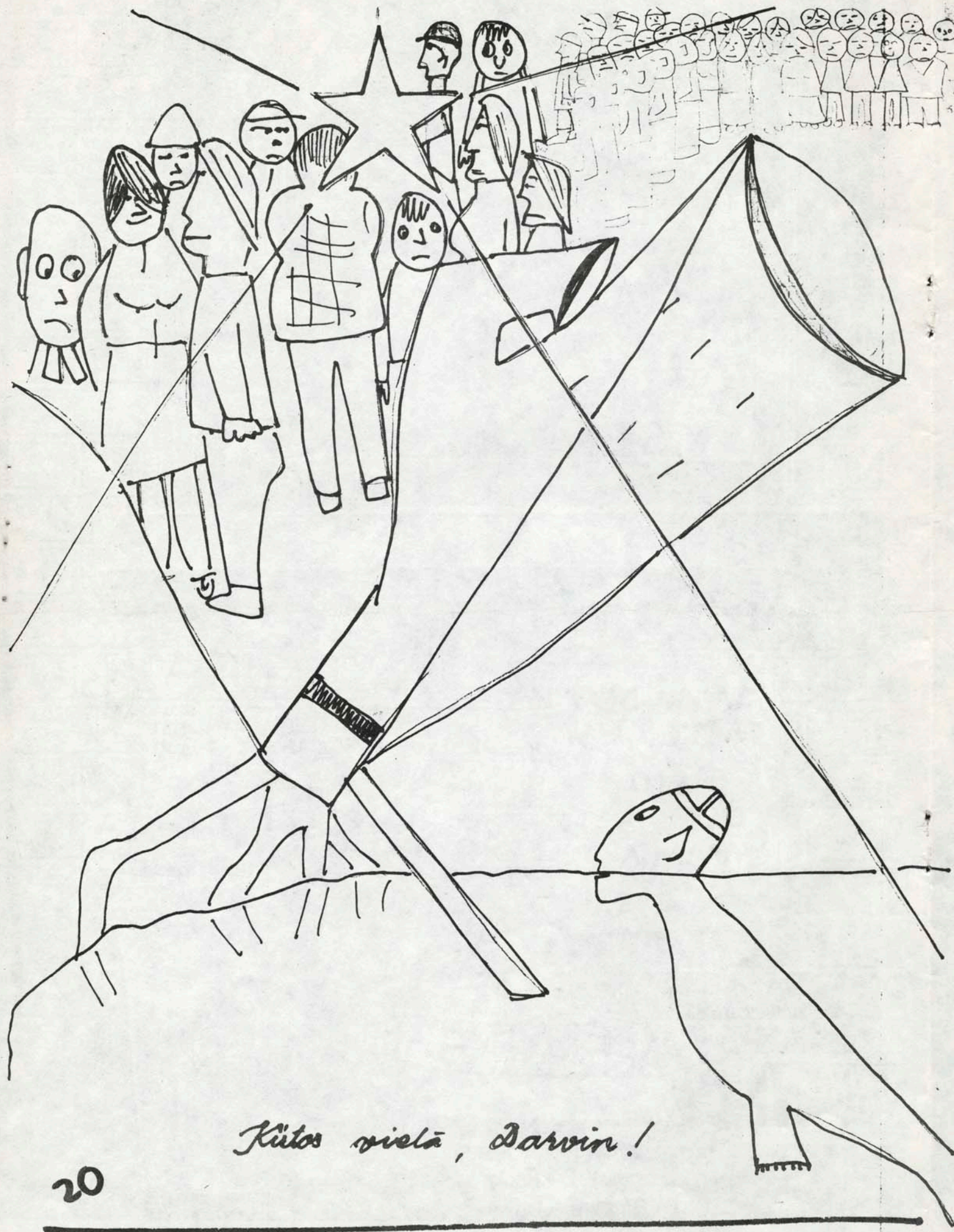

Kütos vielä, Darvin!

JÄNIS-LEHDEN

NIKSINURKKA

Kierrekorkin avaaminen

Uudemmat metalliset kierrekorkit Alkon pulloissa on suunniteltu sellaisiksi, että niissä oleva sinettirengas irtoaa korkkia avattaessa. Aikaisempi, pullon kaulaosaan jäävä sinettirengashan on melko hankala irrottaa.

Sinettirenkaassa on kaksi viiltoa. Toinen niistä näkyy kuvassa.

Kierrekorkki avataan normaalisti, kiertämällä.

Avattaessa sinettirengas katkeaa pystysuunnassa.

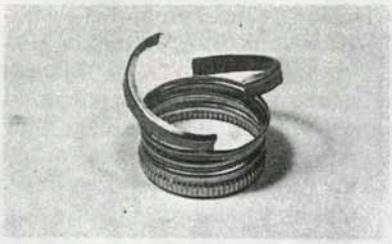

Sinettirenkaan osat jäävät korkkiin kiinni.

Sinettirenkaan osat voidaan irrottaa taivuttamalla osasia edestakaisin.

Korkkia voidaan sen jälkeen käyttää pullon sulkemiseen normaalisti.

KANI BYGNADER & STATIK:

JOKA POJAN TASKULASKIN

Uusinta uutta taskulaskinrintamalla

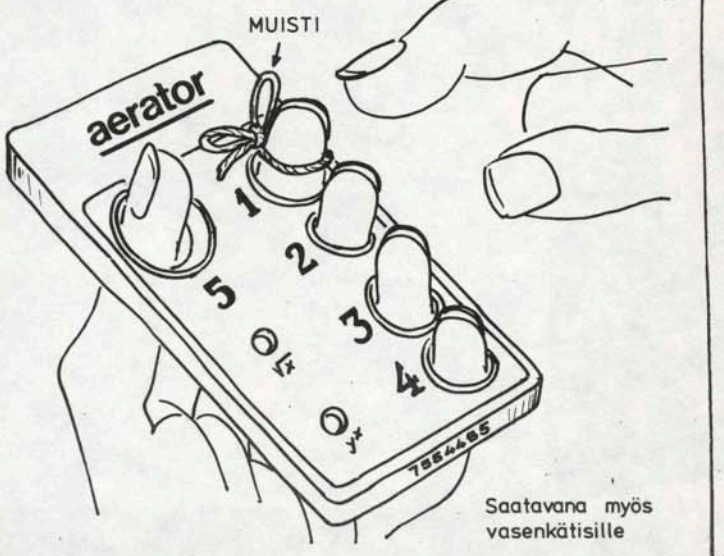

Saatavana myös vasenkätisille

©1979 KANI BYGNADER & STATIK

YOU DON'T PUT A
COMMON VODKA IN A BOTTLE
THAT'S A WORK OF ART.

NUORKULTTUURI ry. esittää KANI PRODUCTIONS Un-Ltd:n suosiollisella luvalla ja myöskin muulla myötävaikutuksella kuulun tragedian

"HAMLET"

THOMAS KYD´n alkuperäisaiheen mukaan KANI PROD´lle kirjoittanut

O S S I L A U R I L A

Runot, haukkumanimet ja tekstin stilisointi

J A R I S Ö D E R S T R Ö M

Kaikki samankaltaisuudet WILLIAM SHAKESPEAREN saman aiheen mukaan kirjoittamaan näytelmään perustuvat sattumaan.

HENKILÖT:

HAMLET, Tanskan prinssi, edesmenneen kuninkaan poika
POLONIUS, ylimmäinen kamariherra
OFELIA, Poloniuksen tytär
LAERTES, Poloniuksen poika
TANSKAN KUNINGAS
KUNINGATAR, edellisen puoliso ja edesmenneen kuninkaan leski, juoppo
HORATIO
MARCELLUS
Hamletin ystäviä
HAAMU
KERTOJA
KAKSI AIRUTTA

Distilled from grain and bottled by Oy Alko Ab, Helsinki, Finland

HAMLET -
Tapahtuu Tanskassa

I näytös
Vartiopaikka kuninkaan linnan edustalla.

Marcellus: Pimeä yö tänäpäivänä.
Horatio: Hah?
Marcellus: Pimeä yö tänäpäivänä.
Horatio: Jaa juu, niinpä on. Meren yllä on tummuva yö.
Marcellus: Niin. Näin syssymmällä lehdet putoo kuin kyyneleet mi silmistäni vuotaa.
Horatio: Seis!
Tuoll´ liikkuu joku.
Tunnussanan saanko?
Ei puhu mitään, ei pukahda.
Se mykkä onko vaiko henki ?
Marcellus: Jospas se on taas se hemmetin haamu...
(Haamu kulkee ohi. Miehet tuijottavat hiljaisuuden vallitessa.)
Horatio: Sekö, joka Tanskan kuninkaan, nyt vainaan hahmos´ yötä uhkaa?
Marcellus: Se juuri. Just, just se.
Näittekö, hän raivoissaan ol´ aivan, niin kalmankalpea.

Kertoja: Vaan on kuollut Tanskan kuningas. Valtaistuimella istuu nyt veljensä ja vaimonaan - kuningattarenaan on kuolleen kunkun puoliso ... tuo irstas nainen, jonka himo alkutekijöihinsä tulnee hajoittamaan tään kauniin Tanskan maan ... Mut´ vaiti. Tuoll´ seisoo prinssi Hamlet, mi surust´ mykkänä on ja myös rakkaudesta tyttäreen Poloniuksen, nuoreen neitsykäiseen, Ofeliaan.

II näytös
Kuninkaan linnan pihalla

Horatio: Oi, terve jalo prinssi!
Hamlet: Niinpä olenkin. hyvin sanottu ...
Sinäkö se olet, Horatio?
Horatio: Hän juuri, halpa palvelijanne aina.
Hamlet: Niin, sepä hyvä, aivan ... sulla mulle sanomako on? Verraton?
Horatio: On kyllä, jalo prinssi.
Kun vartiossa seisoin mä yössä yksinäin,
siis Marcellus seuranain,
mä isävainajanne haamun muureilla käyvän näin.
Hamlet: Mitä? Makea aperitiiviviinikö sinut noin hourailemaan saa? Ja päivä keskessä vasta on, jos sitäkään!
Horatio: Kautta Cos´quen Corvaen, mä selvä con kuni vesi lähteen.
Isäs haamu suuri ol´ ja aivan kauhee.

Marilyn Monroen elämä ja kuolema osa 2

Myös Marcellus tään näki, hän kaiken taata voi.
Silmät sill´ oli siniset ja sääret kieronlaiset, parta pitkä valkoinen ja korvat kiiluvaiset.

Hamlet: Kautta Teutaksen, se ol´ isäni ...

Kertoja: Nyt henget täällä liikkuu
ja uhrit pian kiikkuu
ja Hamlet vallan kalpeana
linnassamme liikkuu.
Mut´ nyt joutuin Ofelian kammioon. On hänen Laertes-veljensä Ruotsiin lähdössä. Ja tosi viikinki kun on, niin linjan kai arvaat ...

III näytöa
Ofelian kammio

Laertes: Muist´ ettet nuku sisko pikkuinen, jos
Hamlet nurkiss´ luuraa,
on yö pitkä hiljainen,
ei tietää saata mitä sattua voisi.
Ja sukkahousujas pitkin alä häntä ylös
päästä kipuamaan. Tää muista.

Ofelia: Just, just, velikulta.

Laertes: Ofelia, kallis sisko, varo tuota ja pysy
lempes´ jälkijoukois´ aina, etäällä himon
nuolten kantamilta.
On sivein impi kyllin tunlaavainen,
jos kuulle sulonsa hän paljastaa.
Ja muista, suuri synti on ja häpiä, jos
aamull´ kaulallasi puncittaapi hipiä.

Ofelia: Just, just, velikulta, just, just.

Polonius: Laertes, Laertes, vielä täällä! Laivaan, laivaan, autolautta lähtee. Ja kuule, ulkomailla nyt muista ihmisiksi olla, muuten ratkee multa polla. Lainaa älä ota, älä myöskään anna. Ja älä vain ala ... no senhän tiedätkin ...
Nää neuvot siunauksessa kypsykööt.

Laertes: Viikkorahaani korotat kai sentään?

Polonius: No tottahan toki. Menehän jo.

Laertes: Siispä näkemiin, rakas isä. Nyt näkemiin rakas siskoseni.

Ofelia: Just, just, velikulta, just.

Kertoja: Niin siveä on mieli Ofelian,
turhaan Laertes häntä noin toruu.
Myös Ofelia Hamletia salaa lempii
vaikk´ sitä - arvovaltasyistä -
näyttää empii.
Mut´ kummituksella Hamletille lienee asiaa, sill´ vartiossa tuolla
seisoo prinssi Hamlet
kera kahden toverinsa.

IV näytös
Vartiopaikka kuninkaan linnan muureilla

Hamlet, Marcellus, Horatio: Elo tää juoksuhaudoissa on, meille käskynä
vain kohtalon, emme
tienneet kun läksimme
silloin, kuka ...

Haamu: Turpa kiinni! Eihän täällä voi kummitellakaan. Ei möykkää tuota kestää saata hengetkään.

Hamlet: Tyst´ sä, ja pullot pois. Isävainajani haamua suututtaa emme saa.
(Haamu viittoo Hamletia mukaansa. Hamlet seuraa jonkin matkaa.)

HATTIN

JAMES DEANIN MUISTELMAT OSA 3

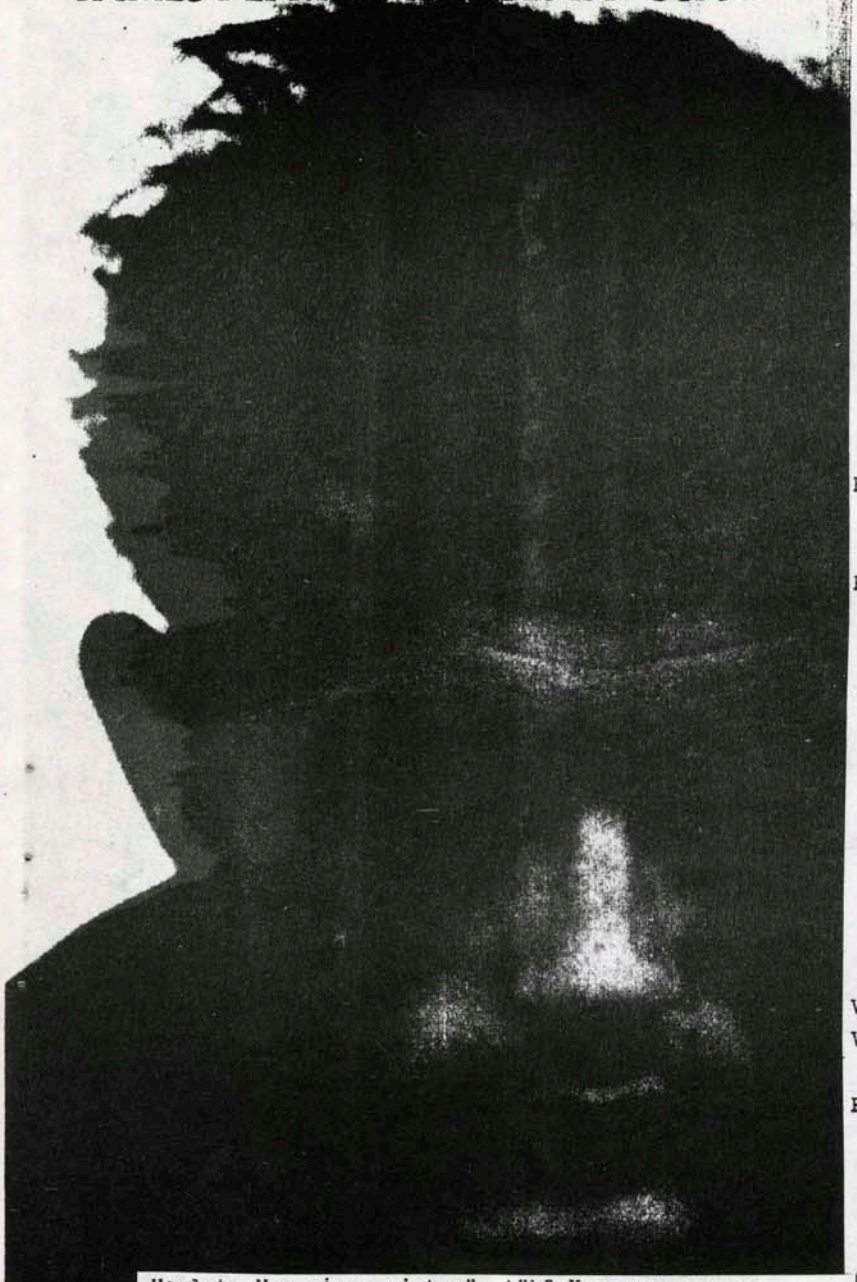

Haamu: Niin. Se sukurutsainen ja irstas peto älynsä lumoin, kavaltajanlahjoin - kirottu äly, kurjat lahjat, joilla voimaa vietellä mun tekopuhtaan puolisoni - sai himon riettaan valtaan. Hyi hitto, mikä lankeemus! Mut´ niin kuin siveys ei koskaan horju, vaikk´ irstaus kosii taivashahmoinenkin, niin himo vierell´ enkelinkin kirkkaan saa taivaisesta vuoteestaan ja haaskaa pyytämään.
Siis lyhyeen:
Kun puistooni mä sammuin tapani mukaan jälkeen puolenpäivän, sun setäs´ rauhaani mun hiipi varkain pullosaan pontikkaa ja villikaalin hornamettä. Ja korvieni kanaviin hän valoi spitaalimyrkkyä tuota.

Hamlet: Kaameaa ompi kuunnella tuota. Hirveää aivan. Sesilia est insula.

Kertoja: Siispä paljastui tuo murhajuoni
puhui haamu
vaiennut ei tuoni.
Ja Hamlet hirveässä vihassaan
huomaa surun piikkinä hän lihassaan
ja kostoa hän vannoo mielessään,
mut´ vihan sanaa päästä ei hän kieleltään.
Mut´ Polonius tuo hoviherra
ja vanha velmu
silmin tarkoin seurannut on
nuorta prinssiämme ja kuninkaalle
tuon aikoo ongelmamme paljastaa ...

V näytös
Valtaistuinsali

Polonius: Havainnut kai ootte kuninkaani, että poikanne jo kauan ... siis ... tiedättehän, että ... ikään kuin sairas ... siis päästään ... tarkoitan hullu ollut on ... siis seonnut, jos tarkkaan ottaa, kuninkaani. Tyttäreni Ofeliaan hän rakastunut lienee, mutta tyttö tuo rukkaset - koirannahkaa - antoi hälle, sekä vielä haalarit kaupan päälle.

Kuningas: Ah, ma huomaan, siinä syövän syy, takaaate ajatuksen.
Gertrude älä juo!

Kuningatar: Juon kyllä, puolisoni, sallinette. Skål!

Kuningas: Tuo harppu sekoittaa mun vielä. Oi, Mefisto, miksi hänet nainkaan! Entinen kunkku tosi paratiisiin pääsi, vaikk` helvetissä paistuis´ .
Polonius, mihin jäitkään?

Polonius: Kuninkaani, mihin jäinkään?
Ah, niin. Ofeliaa siis lempii hullu Hamlet. Hän silmin tapittavin itseänsä peilaa, kampaa elvis-tukkaa, parsii vanhaa villasukkaa, deodoranttiakin ruiskii ja vaatteitaan hän huiskii harjalla kuin riivattu. Hän siis näin sinuun, rakas Ofelia, vaikutusta tehdä yrittää.

Hamlet: Mua minne viet sä, täh? Kauemmas en sua seuraa.

Haamu: No, mua sitten kuule.

Hamlet: Ma kuulen.

Haamu. Mä isävainajasi haamu olen, tuomittu öräh-dellen kulkemaan, siks´ kunnes tulessa puhdistettu on kaikk´ ihanat synnit, eläkeläisten vainot, mi eläissäin tehdä sain.
Siks´ kostos kauhia saattakoon mammas´ sekä uuden taattos´ surman suuhun sekä syöveriin.

Hamlet: Mon dieu! Mun setäni!

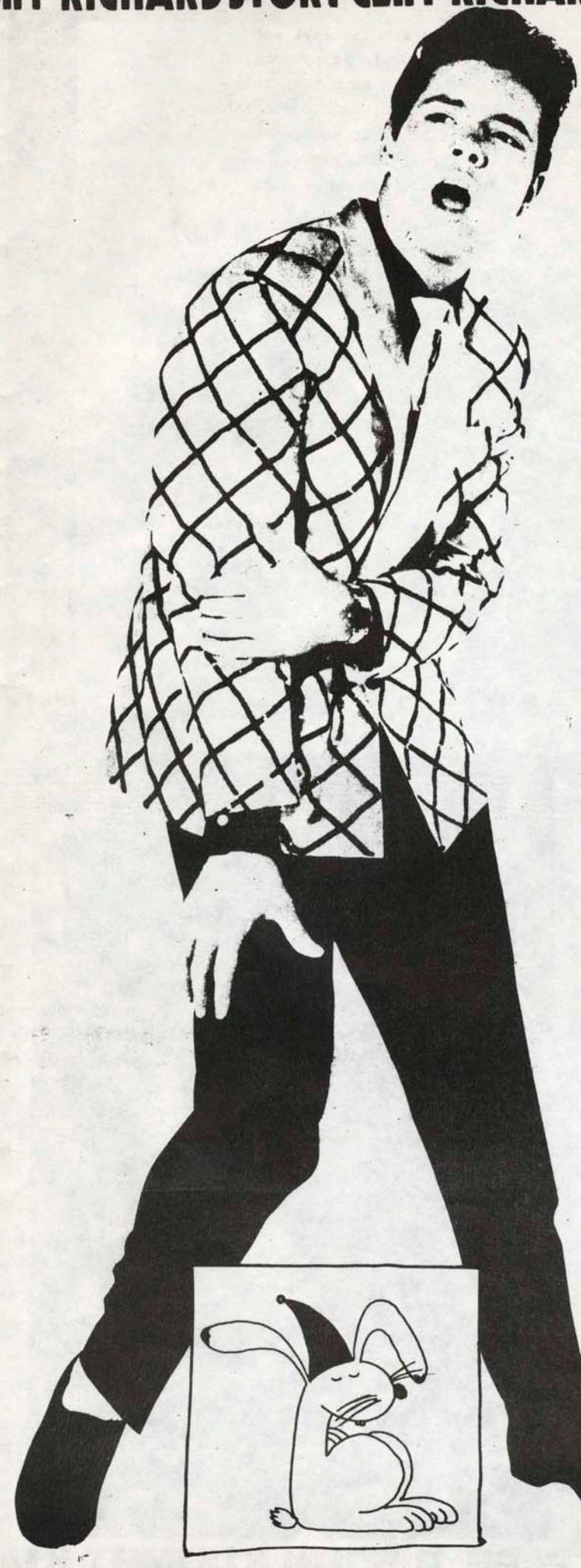

Ofelia: Just, just, isäkulta, just just.

Polonius: Siks´ luvallanne, rakas kuninkaamme ja hyväntekijämme, juuttien ruhtinas, köpiksen keisari ja Taalareinmaan hallitsija, täman teille todistaa kai saan, jott´ epäilys kaikkinainen mun rehellisen kieleni yltä tyyten kaikkoaisi. Salajuonella olen hyvän ystävänsä Marcelluksen nimessä viestin Hamletille lähettänyt, jotta hän tähän paikkaan saapuisi.
Mutta nyt nopsaan piiloon kaikki, sillä jo saapuu tuolta Hamlet. Sinä, Ofelia, vain esille jäät.

Hamlet: Ollako vaiko eikö olla, kas siinä pulma ... (miettii) ... kiperä pulma onkin. Jalompaa onko kärsiä hengen kaikk´ onnen iskut sekä nuolet vaiko käydä taistoon ...
(Hamlet huomaa Ofelian)
... kas, Ofelia, armaani, taasko sinuun törmään-mään-mään. Sinuunko törmään, törmään armaani. Törmään, törmään, vaikk´ sulkis´ he mun tyrmäänmään- mään-mään tästä nyt. Tättärää ...
(Hamlet poistuu. Muut tulevat)

Kuningas: Helkkari, tuo mieshän on hullu. Hänet olis´ paras karkoittaa, muuten käy hän vaaralliseks´ ympäristölleen. Hmm ... Englanti kai sopis´ paikaks´, vai mitä tykkäät, Polonius?

Polonius: Se varmaan sopis´ vallan erinomaasestas´, parahin valtiaani.

Kuningatar: (punssia tehden) Hirveää, poika on tullut hassuksi. Hän on varmaankin joutunut huonoon seuraan.
Rakas mieheni, ethän enää tapaa Hamletia.

Kuningas: Gertrude, älä juo.

Kuningatar: Juon kyllä, puolisoni, sallinette. Skål.

Kertoja: On Tanskan maassa jotain mätää, ja yhä syvemmälle visva etenee.
Hamlet, tuo hurjapää, on vahingossa Poloniuksen surmannut ja kuningas on Hamletin Englantiin, suojaan muka ... kansan vihaa lähettänyt. Vaan voimakasta ja kaunista niin on nuori lempi. Kas, tuolla hyvästelevätkin vielä nuori Hamlet ja kaunis Ofelia ....

VI näytös

Meren rannalla

Hamlet: (laulaen) Ma nyt kun kaukomaille lähden,
sun luotas tään hirmuteon tähden,
sun kuvaas mielessäni ikuisesti kannan,
sit´ meri huuhdo ei kuin meri huuhtoo sannan,
sun kuvaas ikuisesti palvon
kun öisin kammiossain valvon,
sua unissani halaan

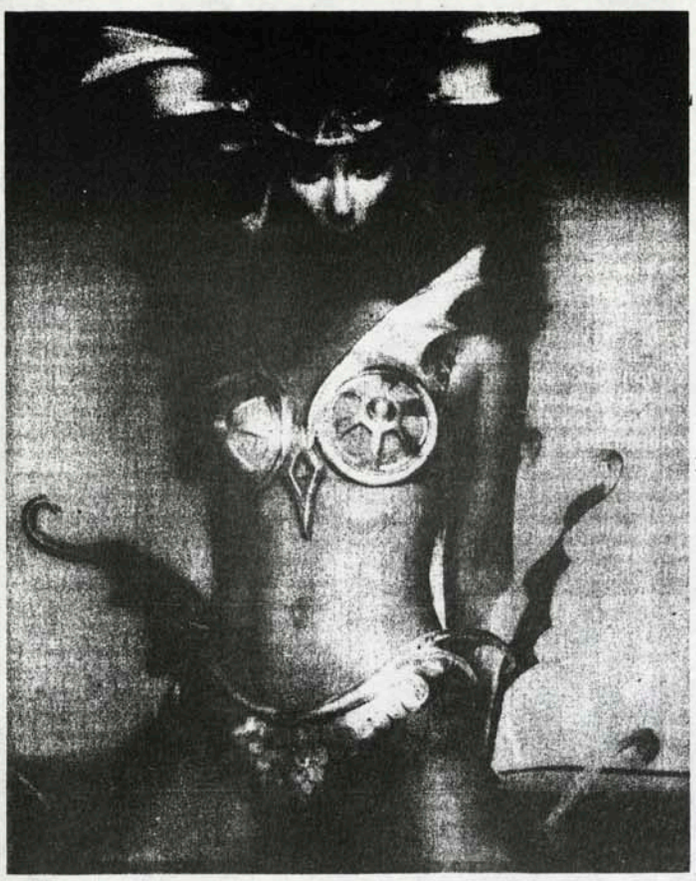

ja viel´ kerran luoksesi kun palaan,
silloin taas sua halaan.

Kun kaipaus mun mielessäni valtaa alaa
kuin meri ilman suolaa sekä kalaa,
ja kun mielessäin sun huulies´
ma tunnen huuman
sekä tunteen niin sekavan ja kuuman,
ei sit´ voi selittää
on turha yrittää,
kun rakkautes´ vallassa mä oon,
se saa mun hurmioon.

Nyt hyvästi jää, oi armas,
miks´ eromme tää on niin karvas,
sulta viime kyynel vierähtää,
se mulle muistoks´ jää.
(poistuu hiljaa Ofelian laulun aikana)

Ofelia: (laulaen) Mukanas´ jos tulla saisin
ma kaukomaille vieraille,
sun pitäisin vierelläin
ja käsikkäin kun oltaisiin,
ma sanoisin: Armahin oi,
tule siimekseen puiston,
en tunteitain ma peittää voi.

On silmissäni kaiho suuri
ja nyt ma vain haluaisin
sun käsivarsillasi juuri
suukon painaa poskelles´,
ja kosketuksen hellimmän
ma sulle soisin -
en tunteitain ma peittää voi.

Nyt pois kun lähtenyt oot
ja tänne yksin jäänyt oon,
en itkullein **ma mitään voi,**
jään rantaan yksin oottamaan
ja sua takaisin kaipaamaan,
oon murheissain hiljaa,
mut tunteitain en peittää voi.

Ei kaihoon kait voi kukaan kuolla,
mut´ yrittää mä aion
ja manalaan vaikk´ vie mun tieni,
en silti tunteitain peittää voi.
(poistuu itkien)

Kertoja: Näin rauha saatu on Tanskan maahan.
Vain surust´ hulluna on Ofelia-parka ...
(Ofelia juoksee meren rantaan raivokkaasto huutaen)
... jo hänkin vainaa.
Ja Gertrude-kuningatar, hän vain juo, ja kuningas häntä epätoivoisesti estää yrittää ...

Kuningas: Gertrude, älä juo!

Kuningatar: Juon kyllä, puolisoni, sallinette.
Skål.

Kertoja: ... ja Laertes, tuo ylioppilasmerkonomi Pariisista on Ofelia-siskon hautajaisiin aina ulkomailta asti tullut. Ja myös Hamlet Tanskaan tullut on. Nää

TAPANI RIPATTI ESITTELEE DISCON KUUMAT KU

MAAILMAN NUORISO OSA 5

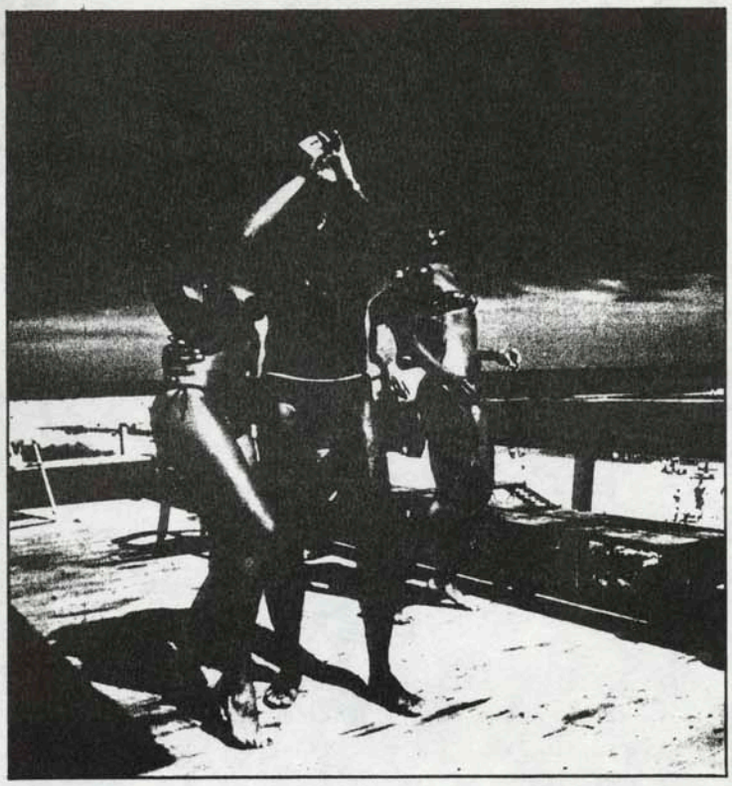

kaks´ miekkamiestä mainiota pian silmäinne eessä tulee toisens´ kohtaamaan. Vaan eipä tiedä Hamlet, mitkä kaameat salajuonet päänsä ympärille kietoo kuningas, tuo kurja, ha Laertes, tuo kierro. Ei tiedä Hamlet, että miekanpää Laerteen ilman suojusta on ja vielä myrkkyyn kastettu. Ja vielä kukkuraksi kaiken voitonmalja kuninkaan lahjoittama sisältääpi tappomyrkyn.

Mut´ oottakaahan. he jo aloittavat ...

VII näytös

Valtaistuinsali

Kuningas: Nyt mittelöön siis, käykää kimppuunne toisienne, te mainiot miekkamiehet, ja palkkioksi voittajalle tää malja, joka sisällään pitää helmen tään. Siis ei syytä huoleen, rakkaat alamaiset, miekanpäät nää peitetyt tupilla on, joten loukata ne eivät toista saata. Siis alkakaa.

(Hamlet ja Laertes miekkailevat. Laertes sivaltaa Hamletia käsivarteen)

Hamlet: Jumangeu, sainpa naarmun miekastasi.

Laertes: Ota hota, ei pakota.

(Miekkailevat edelleen. Lähitaistelussa miehet nojautuvat toisiaan vasten)

Hamlet: Haa, miksi ei ole miekassasi suojusta?

Laertes: Ei kuulu sulle.

(Miekkailevat edelleen. Hamlet lyö miekan Laerteen kädestä ja vaihtaa miekat. Miekkailu jatkuu. Hamlet lävistää Laerteen)

Laertes: Ma kuolen. Veljet, siskot auttamaan ... mut´ myös sinut korjaa kuolo, kurja Hamlet-parka. Me kuninkaan kanssa ... juonittiin ja murhajuoni punottiin ... sä myös oot kuolon oma, sillä ... miekanmun ... kyynmyrkkyyn kastettu ol´... ja ...

(Kuolee. Kuningatar kohottaa myrkkymaljan huulilleen)

Kuningas: Gertrude. älä juo!

Kuningatar: Juon kyllä, puolisoni. sallinette. Skål.

(Juo ja kuolee)

Hamlet: Voi, äitini, viinan kiroist´ on hän kärsinyt ja pillereistä ain isä-vainajani kuolemasta ...

(Kääntyy kuninkaan puoleen)

... sä kurja, irstas, elostelija, pakana, kelju, kurja, kojootti ...

(Hamlet iskee huutaessaan useita kertoja kuningasta)

... kyylä, kettu, keskonen, luikuri, lipeväkieli, laiska, lepsu, leväperä, lipilaari, lässy, mielipuoli, mammanpoika, manipuloija, metelöitsijä, mansonilainen, nyljy, neurootikko, pakana, parkupirkko, psykopaatti, paholainen, revisionisti, sika, sössö. saasta, seinähullu, ääliö,

höynä, hihhuli, hampuusi, höyrypää, hedonisti, humanisti, hypokriitti, hullu, kelju, kurja kojootti ...
(kuningas kuolee)
... nyt yksin ootan kuolemaa. On Tanskanmaassa jotain mätää ... niin myös hampaissani ...
(kouristelee tuskissaan)
... ollako vaiko eikö ollenkaan ... äh, mitä huolin, veitikka nuori. Hello, Manala, here I come ... vaan ol´ aika veitikka tuo kuningas, itse tuota tuskin ... keksinyt mä oisin ...
(kuolee)
(airuet kantavat ruumiit pois)

LOPPU

KILPA:

Arvoisat lukijat. Jämis-lehti tarjoaa nyt ainutkertaisen mahdollisuuden voittaa LP-levyjä. Tehtäväsi on vain ja ainoastaan löytää reitti alla olevasta sokkelosta kohdasta LÄHTÖ suunnilleen labyrintin keskellä näkyvän mustan pisteen luo. Pyydämme sinua lisäksi kuvittelemaan sokkelon ikään kuin kolmiulotteisena, jolloin mustat viivat edustavat n. 1/2 metriä leveää ja kolme metriä korkeaa betonimuuria, jonka yli, ali tahi läpi ei ole luvallista mennä. Jos kiellosta huolimatta teet jonkun em. rikkeistä, suorituksesi hylätään. Kilpailuvastaukset kolmikuukauden 1980 menessä lehden osoitteeseen. Onnea vain kaikille.

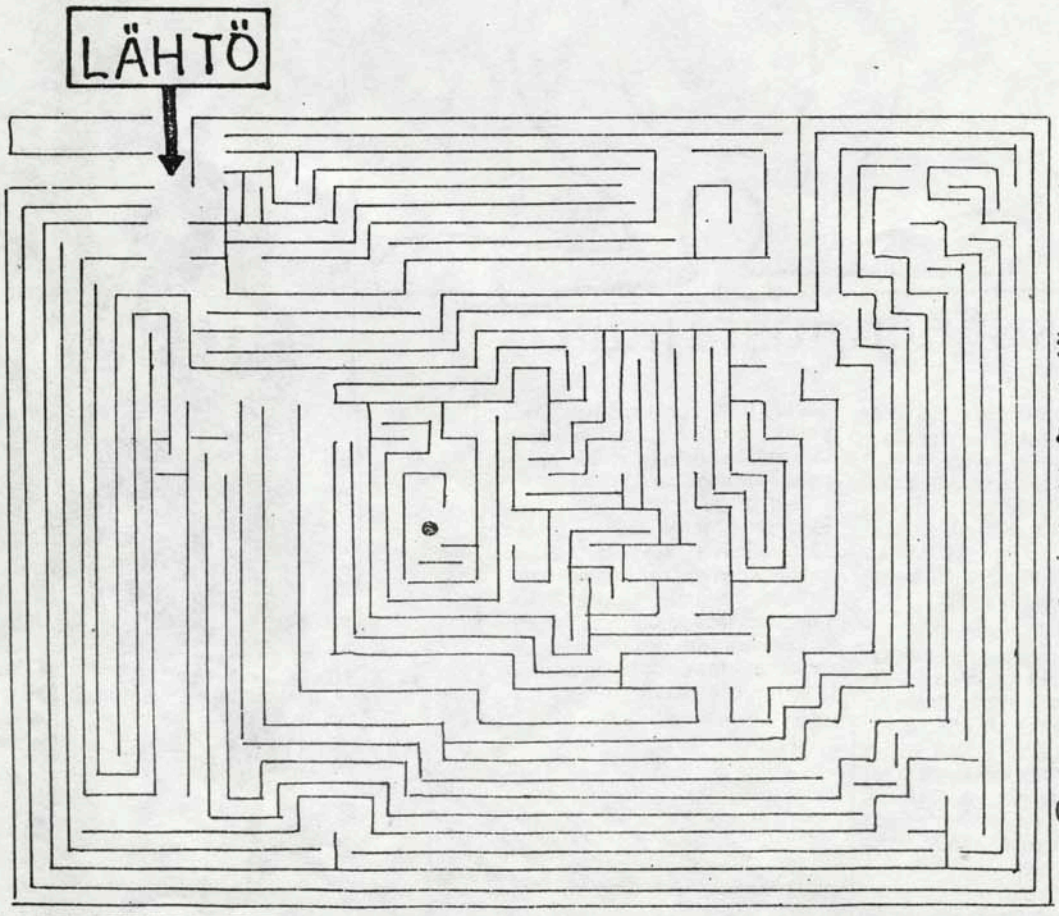

©1979 KAUI BYGNADER & STATIK

Kanin lihaa
kotipakastamoihin suoraan tuottajalta. Puh. 600107

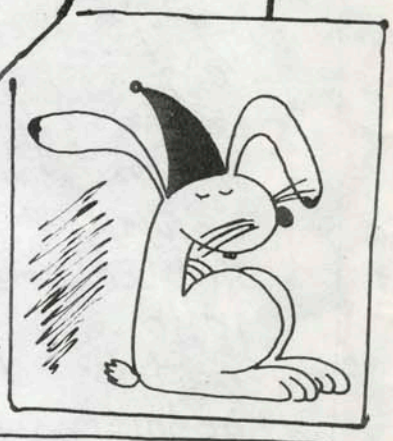

Ilmo Launis: Minne "Jänis" on menossa

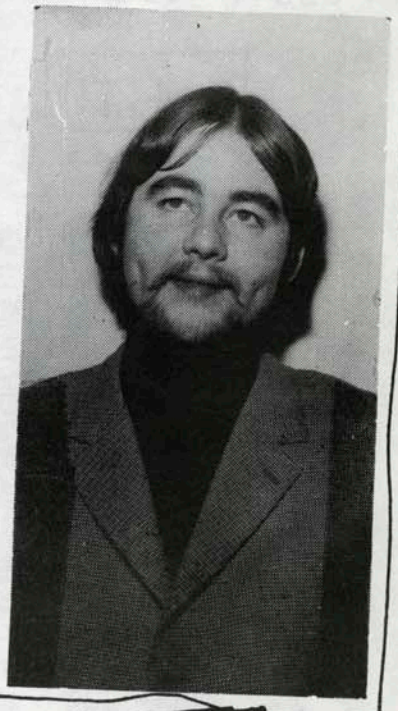

Jänis sääennustajana

Neuvostoliittolaisessa Noviatskin kylässä asustaa harvinaislaatunen jänis, joka pystyy erehtymättä ennustamaan kyläläisille sateen tulon. Sadeilman lähestyessä pupu alkaa taputella käpälillään puunkantoa, ja kyläläisten mukaan sateen tulo on tällöin sataprosenttisen varmaa.

Noviatskin asukkaat ottivat tämän hyödyllisen eläimen suojatikseen jo vuosia sitten. Jänis on sitäkin arvokkaampi, että se kykenee ennustmaan sateen useita tunteja ennen ensimmäisten pisaroiden tipahtamista. Kyläläisten kertoman mukaan se ei ole vielä koskaan erehtynyt ennustuksissaan.

Kylän asukkaat palkitsevat arvokkaan pupujussinsa ruokkimalla sitä porkkanoilla. Aina porkkanoita halutessaan jänis loikkii lähimmän tuvan luo ja koputtaa etujaloillan ikkunaa.

Neuvostoliittolaiset eläintieteilijät ovat ihmeissään jäniksen epätavallisista kyvyistä. Monet kyläläiset eivät sitä vastoin suuriakaan ihmettele, he näet uskovat jäniksen ennustavan sateen kiitokseksi siitä, että Noviatskin asukkaat antavat sille porkkanoita talvipakkasella.

Jäniksen paras ystävä

Eräänä aurinkoisena päivänä jänis kuljeskeli ympäriinsä metsässä. Yhtäkkiä se kuuli kovaa ryskettä ja jytinää kaukaa edestä päin. Varovasti se hiipi katsomaan mikä metelin aiheutti, ja näki silloin leijonan ja miehen tappelevan keskenään. Taistelua kesti kotvan aikaa, mutta sitten mies jäi makaamaan liikkumattomana maahan, ja leijona oli siis suoriutunut tappelusta voittajana. Jänis riensi oitis leijonan luo, onnitteli sitä ja sanoi:

"Leijona, sinä olet minun ystäväni, koska olet niin voimakas!"

Kun jänis toisena päivänä taas kuljeskeli metsässä, se erotti kaukana järven rannalla miehen ja virtahevon ottelevan keskenään. Taistelua kesti kauan, mutta sitten mies jäi makaamaan maahan täysin liikkumattomana. Jänis kiiruhti voittajan, virtahevon luo ja sanoi:

"Virtahepo, sinä olet minun ystäväni, koska olet niin voimakas!"

Kolmantena päivänä jänis osui metsässä aukean laitaan, josta se näki miehen ja elefantin taistelevan jonkin matkan päässä. Oksat katkeilivat ja maa tömisi taistelun melskeessä, mutta lopulta mies jäi voimattomana makaamaan maahan. Jänis lähti onnittelemaan elefanttia ja tervehti sitä sanoen:

"Elefantti, sinä olet minun ystäväni, koska olet niin voimakas!"

Neljäntenä päivänä jänis näki miehen heittävän keihään elefantin kylkeen. Ryminällä elefantti kaatui maahan ja jäi siihen makaamaan liikkumattomana. Sen nähdessään jänis juoksi kiireesti miehen luo ja onnitteli tätä sanoen:

"Mies, sinä olet minun ystäväni, koska olet niin voimakas!"

Mies lähti kävelemään kotiinsa, ja jänis seurasi häntä jonkin matkan päässä. Kun mies ehti talonsa pihamaalle, hänen vaimonsa tuli häntä vastaan ja otti häneltä pois keihään. Silloin jänis laukkasi suorinta tietä vaimon luo ja huudahti:

"Vaimo, sinä olet todella minun ystäväni, sillä sinä olet voimakkain kaikista!"

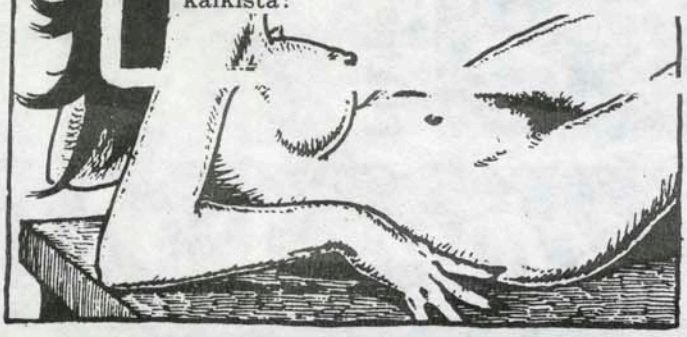

YÖPARTIO

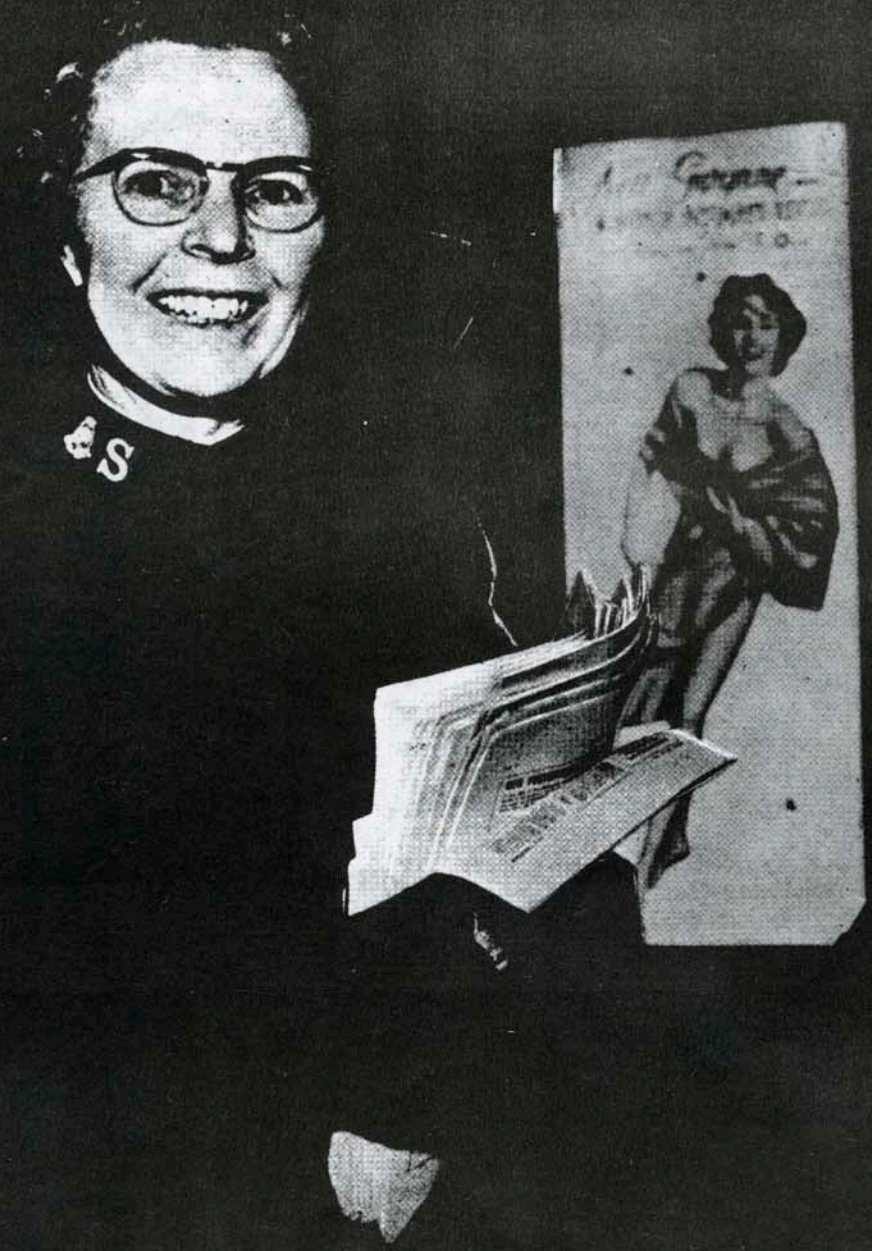

JÄNIS- jatkokertomus XIII OSA

Phyllis Thompson

Sitten Molly sai jälleen uuden määräyksen, tällä kertaa naisten yömajaan Glasgowiin. Taaksejäänyttä elämää olivat kaunis näköala, retkeilyt luonnossa, metsät ja kukkivat niityt. Clyde Streetin, yömajan kadun, toisessa päässä oli kalatori, toisessa tuomioistuinrakennus, ja yömajan takana oli ruumishuone. Koska hänen tehtäviinsä kuului olla yhteyshenkilönä vankilaan ja poliisiin oli hän useimmin jossakin muualla kuin yömajassa. Siellä oli viisi muuta upseeria, jotka hoitivat toimistotyöt ja päivittäiset rutiinitehtävät, ja hän puolestaan joutui melkein päivittäin olemaan läsnä oikeudessa tai käymään vankilassa tai vapautettujen vankien kodeissa.

Nyt hän joutui läheltä näkemään elämän laitapuolta. Se oli aivan muuta kuin hän oli kuvitellut. Istuessaan oikeussalissa ja tarkkaillessaan niitä naisia, joiden nimet silloin tällöin esiintyivät muuten hyvin miesvoittoisilla listoilla, hän tunsi heitä kohtaan voimakasta myötätuntoa ja ihmetteli, miltä hänestä heidän asemassaan tuntuisi. Erityisesti hän järkyttyi erään naisen tapauksesta, työläisvaimon, jota syytettiin myymälävarkaudesta. Tuomari vapautti hänet takuita vastaan siihen asti, kunnes oikeus saisi lisäselvityksiä asiassa, ja nainen poistui salista. Sinä yönä Molly ei nukkunut vaan ajatteli tuota naista. Kuinka nöyryyttävää olla syytettynä varkaudesta! Mikä hirveä odotus, ennenkuin asia ratkeaa.

Pahinta oli varmaan itse-

YÖPARTIO

YÖPARTIO • YÖPARTIO

Tähän asti on tapahtunut:
Molly, oikealta nimeltään Mary Scott, tutustui palvelustyttönä Batterseassa Pelastusarmeijaan. Hyvin pian hän tunsi, että se olisi juuri se paikka, missä hänenkin tulisi palvella Jumalaa ja kanssaihmisiään. Ratkaisu tapahtuukin varsin mutkattomasti ja hänestä tulee pelastussotilas. Hän saa työpaikan Pelastusarmeijan päämajassa ja eräänä iltana palatessaan eräästä onnettomasta juomarikodista, hän tuntee voimakkaana Jumalan kutsun lähteä kokonaan työhön näiden kovaosaisten auttamiseksi. Kadettikoulun hän käy toisen maailmansodan parhaillaan raivotessa ja saa koulutuksen sosiaaliseen työhön. Sen laitoksissa, lähinnä naimattomien äitien kodeissa ja tyttöjen koulukodeissa hän toimii upseeriuransa ensimmäiset vuodet.

halveksunta, häpeän tunne... Hän kääntelehti vuoteessaan ja oli näkevinään tämän muutenkunnollisen perheenäidin epätoivon, ja hän päätti mennä käymään hänen luonaan yrittääkseen jollakin tavalla lohduttaa häntä.

Hän yllättyi siitä, mitä hän tällä käynnillään näki. Nainen ei osoittanut häpeävänsä millään tavalla. Ellei Molly ollut saanut unta, ei siis syy ainakaan siinä ollut. Pelokas hän kyllä oli, mutta hänen päässään pyöri vain yksi kysymys, jonka hän yhtä mittaa toisti:

— Luuletteko, että ne vapauttavat minut? Jos ne antavat vankeutta, niin kuinkahan kauan? Jos minut tuomitaan sakkoihin, niin minkähän suuruisiin?

Ei hän siis halunnut tietää, että olisi paluumahdollisuus itseluottamukseen ja kunnialliseen elämään, ja että Jumalalta saisi voiman pahan vastustamiseen. Hän halusi vain tietää, ettei rangaistus olisi kovin ankara.

Molly huomasi pian, että useimmilla hänen vankilassa tapaamillaan naisilla oli samanlainen asenne. Harvoin he ilmaisivat katuvansa sitä, mitä olivat tehneet. Se, mikä heitä huolestutti, mikäli heitä nyt mikään huolestutti, oli se, mitä heidän tunteittensa paljastaminen heille maksaisi. Prostituoidut, joita hän sunnuntaiaamuisin tapasi selleissään, suhtautuivat täysin filosofisesti asiaan. Tavallisesti he olivat harmissaan siitä, että olivat varomattomuuksissaan joutuneet poliisin kynsiin lauantai-iltana. Sehän tiesi sitä, että he joutuivat olemaan viikonlopun putkassa, ellei heillä ollut koossa tarpeellista takuusummaa, jolloin olisivat voineet olla vapaalla jalalla maanantaiaamun oikeudenkäyntiin asti.

— Harmi, ettei ole oikeudenkäyntiä sunnuntaisin, niin että saisimme maksaa sakot ja asian pois päiväjärjestyksestä. Ajattele, että pitää olla kaksi yötä tällaisessa paikassa.

Molly yritti ymmärtää heidän tunteitaan, ja yhtä mittaa hänen ajatuksensa menivät heihin, sillä häntä todella painoi heidän kurjuutensa. Hän oli melkein kadottamaisillaan sen ilon, jonka Jumala oli hänelle antanut, ja joka muuten kevensi monta murheellista keskustelua ja antoi hänelle rohkeutta monessa myrskyisessä tilanteessa. Ihmiset, joiden parissa hänen oli työskenneltävä, tekivät hänen mielensä raskaaksi.

Muutamista sanoista, jotka joku monta vuotta sitten oli sanonut hänelle, tuli sitten apu hänelle. Joku joka oli vieraisilla Bonnallackien kodissa, oli lausunut tämän yksinkertaisen, järkevän huomautuksen, kun Molly oli hänelle tunnustanut olevansa joskus kovin peloissaan jostakin.

— Pelko ei hyödytä — se vain kaivaa maata vastustuskyvyn alta, niin että emme pysty tarttumaan asioihin silloin, kun meidän pitäisi toimia, tämä vieras oli sanonut, ja Molly tiesi hänen olleen oikeassa. Hän tuli siihen johtopäätökseen, ettei hyödyttänyt pohtia sitä, miltä tytöistä tuntui, eikä myöskään valvoa öitään ja koettaa paneutua heidän ajatusmaailmaansa. Siihen hän ei pystyisi. Hän oli yrittänyt todella tuntea myötätuntoa heitä ja heidän tunteitaan kohtaan, mutta hän käsitti hämärästi, että sen, mitä he tunsivat, ei niinkään pitäisi herättää hänen syvintä sääliään. Päinvastoin hänen olisi pitänyt ajatella näin niistä tunteista, mitä he eivät enää pystyneet tuntemaan. Hän oli antanut sellaisen sympatian, joka oli vain hänen oman mielikuvituksensa tuotetta, heikentää itseään, ja sellaista ei saisi enää tapahtua. Hänen asenteensa esti häntä palvelemasta Jumalaa sensijaan, että se olisi edistänyt sitä. Jumalaahan hän tahtoi palvella, Jumalaa, joka oli johtanut hänet Pelastusarmeijaan, sosiaaliseen työhön, työhön vankiloissa ja tuomioistuimissa. Jumalalla oli hänelle tehtävä, joka vaati terveyttä ja voimaa ja harkintakykyä, ja tässä hän nyt oli, hermoromahduksen partaalla! Sellaista ei enää saa tapahtua. Hän tekisi parhaansa ja pyytäisi Jumalaa tekemään samoin, ja hän jättäisi kaiken sen varaan. Täällä Glasgowissa hän omaksui tavan, joka auttoi häntä nukkumaan rauhallisesti joka yö.

— Scott, hänellä oli tapana sanoa ryömiessään vuoteeseensa. Nyt sinä olet tehnyt kaiken minkä olet voinut, niin että on parasta, että nukut nyt!

Jatkuu

OIKAISU

Lehtemme haluaa täten vielä kerran todeta, että puheissa voimistelunopettaja Aulis Painnon, Someron Joensuun kylästä, riehumisista rankan Karjala-olut-illan päätteeksi Someron Hämeenportin edustalla ei ole mitään perää. Samoin pidämme naurettavana panetteluna Auliksen nimen yhdistämistä Suomen fasisteihin tai Selma Niittypuron lapsenruokkojuttuun. Vetoamme kaikkiin kansalaispiireihin tällaisten juttujen katkaisemiseksi jo alkuunsa.

Toimitus.

COPYRIGHT TRACOMIN

ARVOKKAITA LISÄSENTTEJÄ RINNOILLESI!

Näet todella huomiotaherättävän uutuuden. Yksinkertaisesti puet vain BH:n yllesi, ja povesi muuttuu heti täyteläiseksi ja uhkeaksi. Sitähän haluat, eikö totta! Pienet rinnat muotoutuvat viettelevän kauniiksi, veltot rinnat kiinteytyvät täyteläisiksi ja houkutteleviksi. Vartalostaan huolehtivat naiset ihastuvat BH:n luonnolliseen vaikutukseen. BH:n erikoisrakenne antaa rinnoille nuoren tytön poven kiinteyden. Ja mikä parasta BH:ssa: ihosi ja vaatteen — jumpperin tai leningin — välissä ei ole mitään!! Kukaan ei voi aavistaa, miten povesi on saanut kauniin muotonsa. "Paljastava" BH istuu hyvin jokaiselle. Sitä on helppo pitää ja hoitaa — säädellä ja pestä. Jos rinnat ovat veltot tai 'vähänhoidetut', BH sitoo niitä kuin kiinteä, näkymätön osa alusvaatteistasi.

Oy Laatu Import Ab, PL 493, 00101 Helsinki 10

Oy Laatu Import Ab, PL 493, 00101 Helsinki 10

Lähettäkää minulle heti 1 kpl Nudy Bra hintaan **29,50** mk. Olen rastinut minulle sopivan koon:

Pieni	Keskikoko	Suuri
☐ Tuote 571	☐ Tuote 572	☐ Tuote 573

Maksan lähetyksen postiennakolla (+ postituskulut). Jos en ole tyytyväinen, palautan lähetyksen alkuperäispakkauksessa, ja saan rahani takaisin.

Nimi _____

Osoite _____

NB 1F

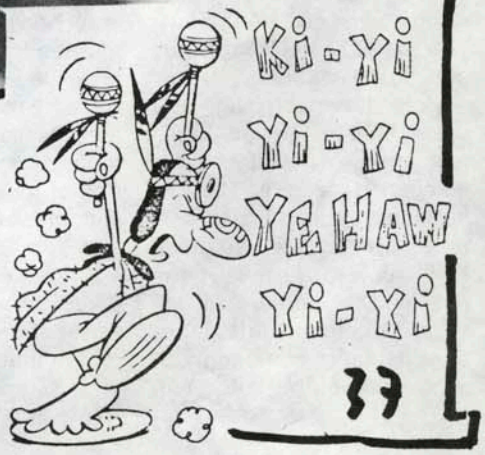

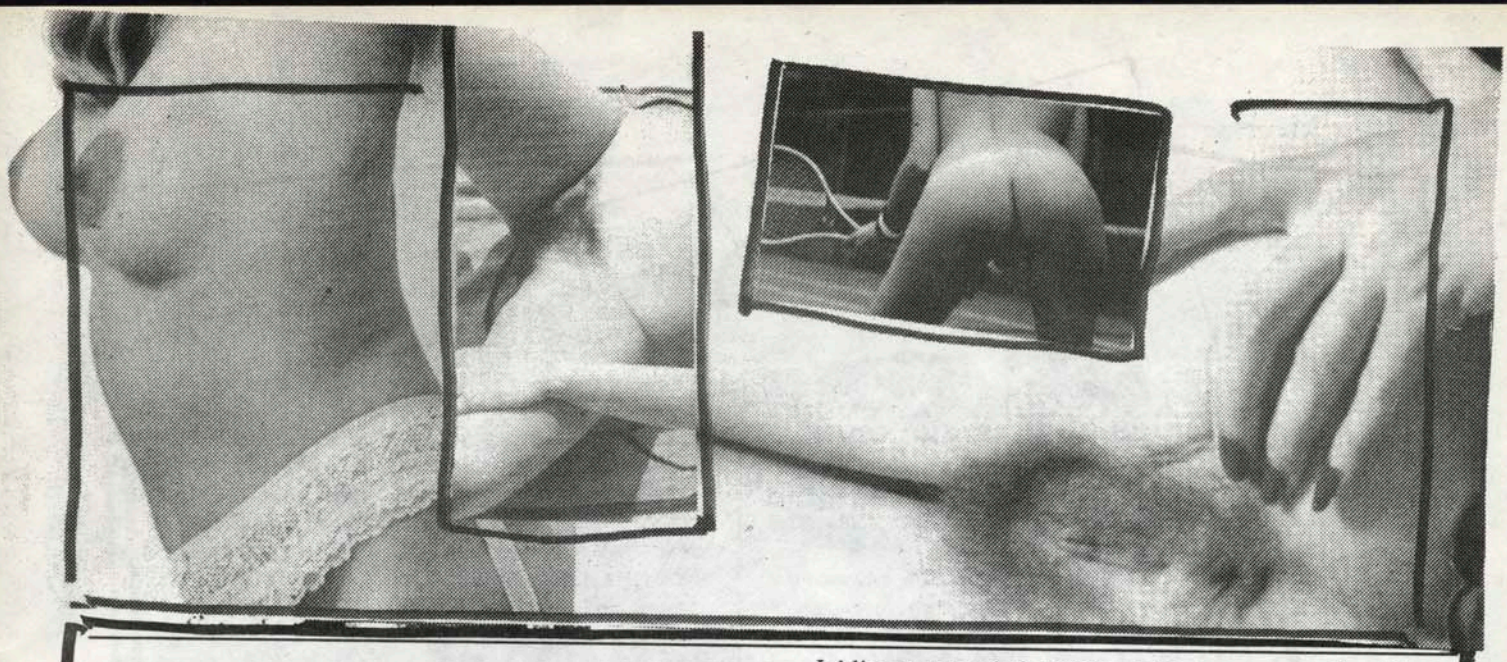

Miesten päivät Oulussa

Pohjolan valkea kaupunki Oulu oli valmistunut huolella vastaanottamaan miehiä eri puolilta Suomea miesten päiville huhtikuun alussa. Taivaan Isä antoi mitä suotuisimmat ilmatkin. Kun tervetulohetki koitti, oltiin hyvässä vireessä laulamaan ''Veljet, nouskaa lipun ympärille''. Tervetulosanoissaan Oulun osaston kersanttimajuri ja veljesliiton sihteeri Pekka Hilli iloitsi siitä, että näin suuri joukko veljiä oli, pienistä epäilyksistä huolimatta, tullut kauas pohjoiseen. Everstiluutnantti Toivo Pohjavirta, kenttäsihteerimme, iloitsi juhlista mukaansa tempaavaan tapaansa puhuessaan ensimmäisen psalmin johdosta. ''Meistä sanotaan: te olette autuaita, miehet''.

Illan yleiseen kokoukseen oli tullut lisää veljiä monelta paikkakunnalta ja Oulun omaa kokouskansaa. Osaston johtaja majuri Rauni Eekkinen kertoi ölevansa ensimmäisillä miestenpäivillä. ''Paljon olen näistä kuullut, mutta nyt saan kokea''. Hän toivoi jokaisen läsnäolevan saavan kokea erikoisen siunauksen voiman. Sosiaalisen miestyön sihteeri, everstiluutn. Jalmari Falck julisti Jumalan sanaa kiittäen Herraa rakkaudesta ja Pyhästä Hengestä ja kysyen, onko meillä tämä Henki. Herra on ainoa, joka pelastaa ja muuttaa ihmisen. Hän on tullut meille pelastukseksi ja antanut seuraajilleen kuninkaallisen tehtävän. Monet riensivät alttarin ääreen etsimään apua.

Juhlien sunnuntai aloitettiin rukouskokouksella, jota johti majuri Risto Valtanen. Saimme rukoillen valmistautua vastaanottamaan, mitä Herralla oli annettavaa. Pyhityskokouksessa rouva everstiluutn. Tellefsen puhui meille Herran vetoavasta voimasta ihmiselämässä, mikä meidän tulisi huomata. Everstiluutn. Odd Tellefsenin sanoma oli kohtikäypää julistusta Herran muuttavasta mahdollisuudesta ja siitä mitä hän haluaisi meille antaa. Sana meni perille, siitä merkkinä oli katumuspenkkinäky, veljien rientäessä, kunkin sisäisten tarpeittensa mukaan, alttarille.

Iltapäivän yksityinen kokous muistutti vanhanajan hallelujakokousta, oli iloa ja innostusta, reippaita lauluja, edustuksia eri paikkakunnilta. Muutamien täytyi jo heti tilaisuuden loputtua matkustaa kotipaikoilleen matkan pituuden ja työolosuhteiden vuoksi. Muutamat todistajat olivat melkein kuin matkalaukut käsissään todistaessaan! Miesten lauluryhmä lauloi taas, kenttäsihteeri oli kokouksen innokas vetäjä. Everstiluutn. Tellefsenin sanoma oli erään arvion mukaan ''nappiin osunutta''. Kokouksen jälkeen oli sotilashuoneessa kahvipöytä odottomassa juhlakansaa.

Illan päätös- ja ylistyskokous oli nimensä veroinen monine todistuksineen, joista uhkui kiitos siitä miten Herra oli auttanut elämän eri tilanteissa. Miesten lauluryhmä ja osaston kitarakuoro lauloivat, everstiluutn. Falck johti kokousta. Runsaslukuinen kuulijakunta oli kaikessa mukana, lyöden käsiä yhteen milloin laulettiin iloisia kuoroja, mutta taas vakavasti kuunnellen kaikkea, mitä Herra antoi palvelijoittensa kautta. Vielä kerran everstiluutn. Tellefsen julisti Jumalan osoittamaa armoa tämän ajan keskellä. Jumala voi kaiken, jos me vain antaudumme hänen johtoonsa. Jälkikokouksessa riennettiin alttarille perhekunnittainkin, se jatkui pitkään ja Pyhä Henki vaikutti voimakkaasti keskellämme. Auttakoon Herra, että päivien siunaus saisi olla avuksi taistellessamme pahaa vastaan tulevinakin päivinä.

Tervehtien ''rijova''

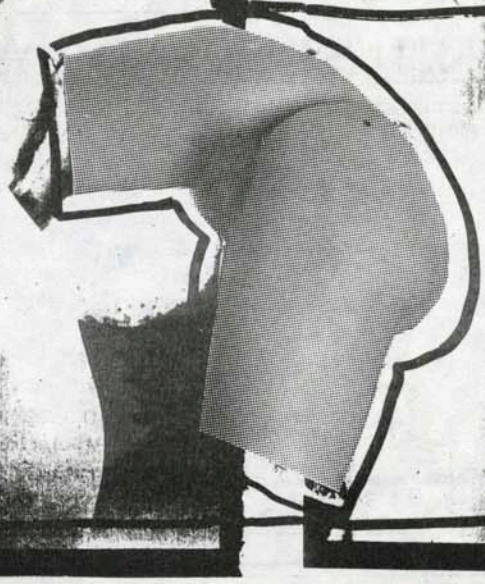

→

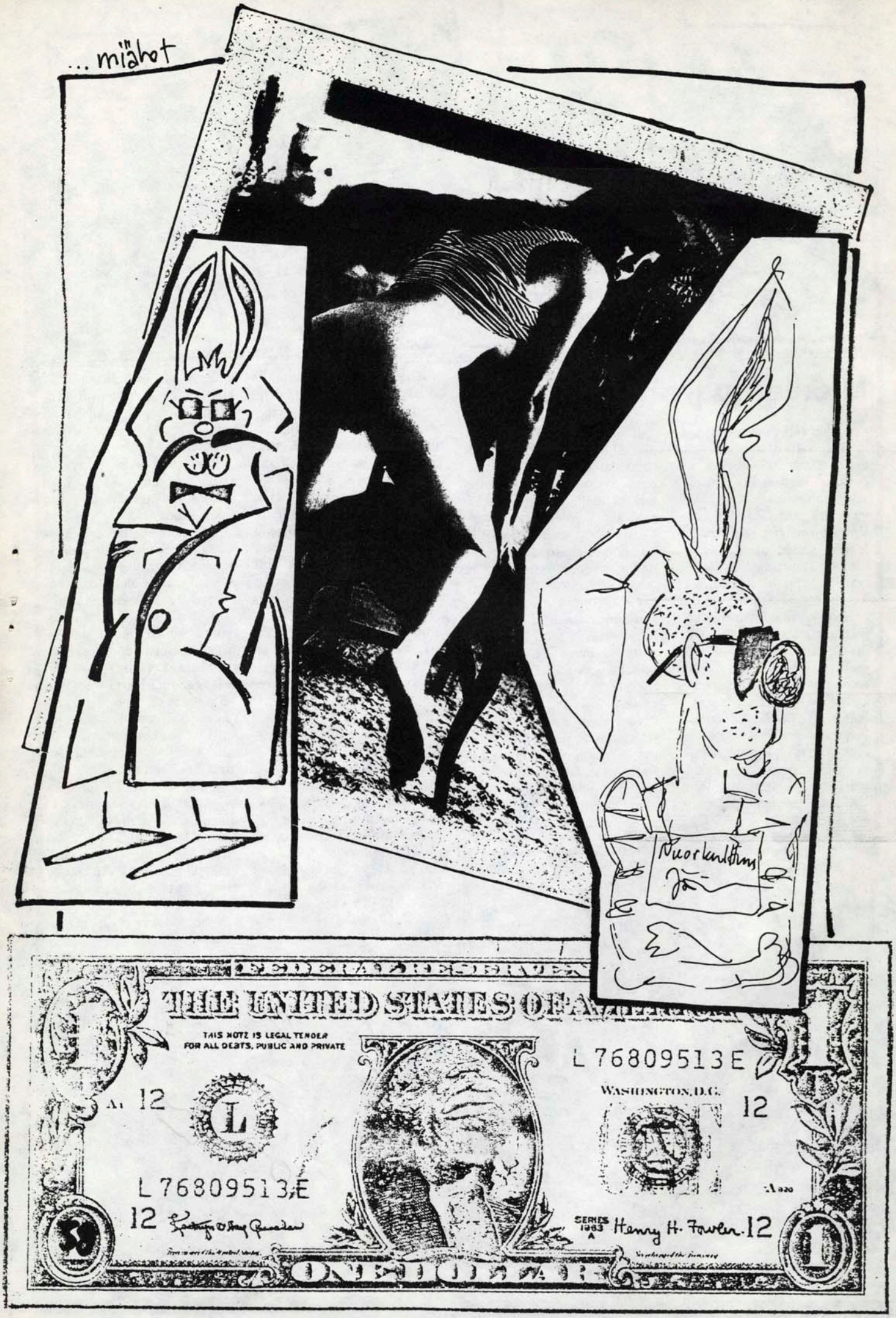
... miähot
Nuorkulttuurin
THE UNITED STATES OF AMERICA
THIS NOTE IS LEGAL TENDER
FOR ALL DEBTS, PUBLIC AND PRIVATE
L 76809513 E
WASHINGTON, D.C.
L 76809513 E
SERIES 1963 A
Henry H. Fowler
ONE DOLLAR

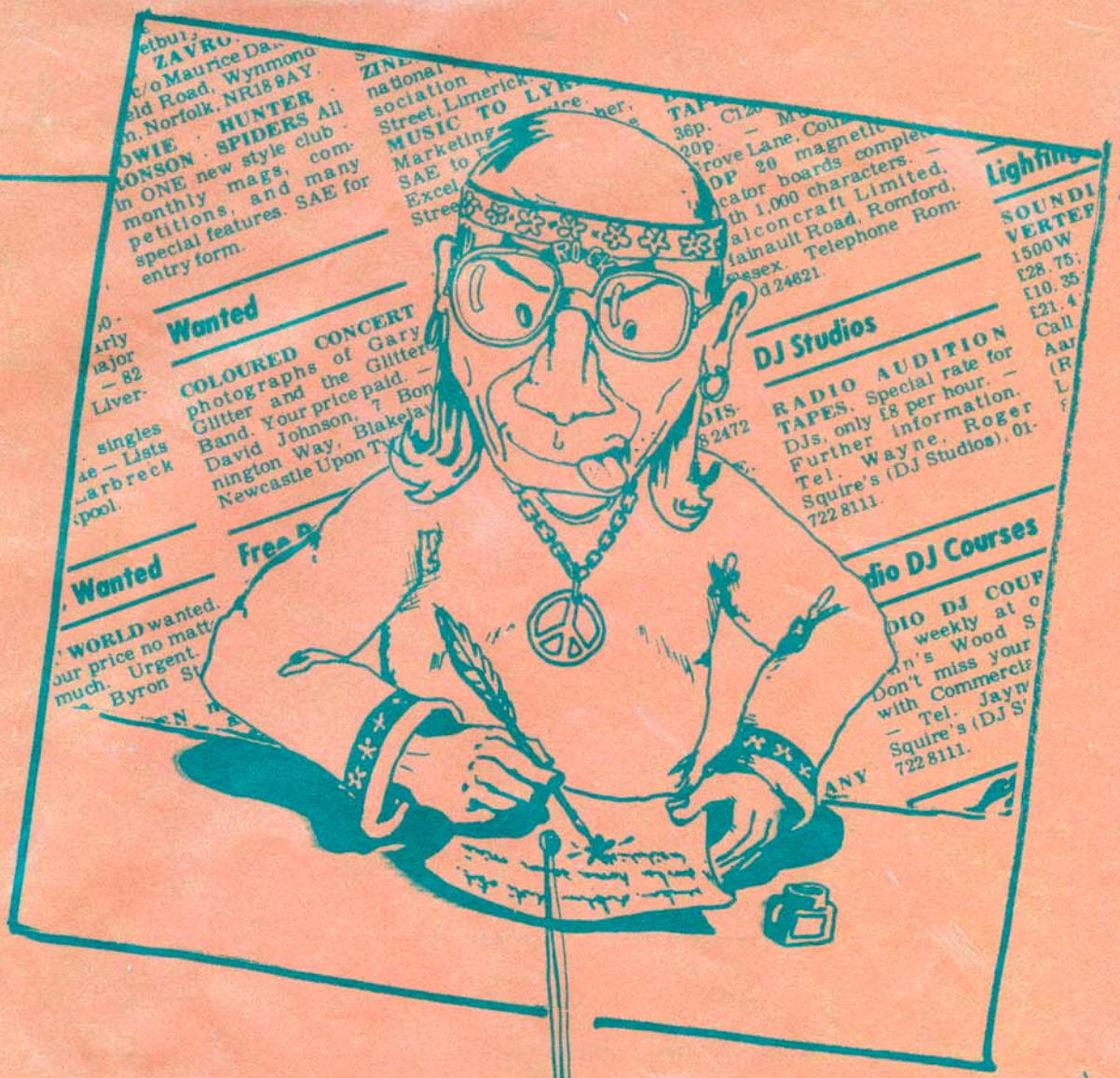

No jo oli aikalin.
Kauan mei teittii
keskettiinki. Se on
mo-
rol.

LÄHETTÄJÄ:
NUORKULTTUURI RY.
VÄMÄ-HÄMEENKATU 3 B 35
20500 TURKU 50

TURKU 10 -8 2 80.24.

ÅBO 10 -8 2 80.24.

TURKU 10 -8 2 80.24.

EI FEMINISTIEN KÄSIIN !!

MR./MRS./MISS/A

Pekka Kaarisb

Ritoballint. 8-16 P

00330 HELSINKI 33